R A M A N A M A H A R I S H I Sinele Suprem

R A M A N A M A H A R I S H I

C A U T A R E A S I N E L U I

DIALOGURI DESPRE ESENTA DIVINA

A FIINTEI

C U P R I N S

===================

INTRODUCERE...2

VIATA LUI RAMANA MAHARISHI.. 4

CINE SINT EU ? (NAN YAR ?)..7

CUNOASTEREA SINELUI (SAD VIDYA)......................................13

SUPLIMENT LA CELE 40 DE STROFE (ANUBANDHAM)............................16

TACERE SI SINGURATATE...20

DISCIPLINA MENTALA...21

BHAKTI SI JNANA... 24

PACEA SI FERICIREA..25

JNANI SI LUMEA...25

REALIZAREA SINELUI...30

SINELE SI INDIVIDUALITATEA...32

AHAM SI AHAMVRITTI...34

INIMA ESTE SINELE...37

CAUTAREA SINELUI...42

DARUIESC ACEASTA TRADUCERE MAESTRULUI MEU SPIRITUAL GREGORIAN BIVOLARU, CARE MI-A TREZIT FIORUL DIVIN AL CAUTARII SINELUI .

CLAUDIU

INTRODUCERE

Un studiu atent al învàtàturilor lui RAMANA MAHARISHI, va releva faptul   cà ele se bazează pe experienta sa personalà si completà, experientà confirmatà de textele sacre ce i-au fost aduse de primii sài discipoli si   pe care el le examina cu atentie pentru a limpezi neclaritàtile ivite în   mintea discipolilor. In învàtàturile sale, BHAGAVAN (formulà de respectcu   care discipolii i se adresează maestrului, si care înseamnà fiintà divinà)

folosește expresii ca "scripturile declarà", "astfel cum spun înteleptii" etc., de asemenea citează pasaje din texte ca BHAGAVAD GITA, VIVEKACHUDAMANI si RIBHU-GITA. Dar este evident cà aceste trimiteri sînt oferite numai ca niste confirmàri, càci ele

au fost întelese de MAHARISHI însusi, prin propria sa experientà. Invàtàtura de bazà este cea din ADVAITA-VEDANTA. Experienta completà a Sinelui lipsit de dualitate este scopul, introspectia în natura Sinelui, este mijlocul .

Cînd mintea identificà Sinele cu non-Sinele (corpul fizic, etc.) apare suferinta, înlàntuirea în iluzie; cînd aceastà identificare gresità este înlàturatà prin întrebarea "Cine sînt eu?" este calea directà propusà de BHAGAVAN RAMANA. Experienta Eului Suprem este accesibilà tuturor .

Dintre toate gîndurile, gîndul "EU" apare întotdeauna primul. Ceea ce trebuie fàcut este sà ne întoarcem cu gîndul, prin introspectie, càtre sursa gîndului "Eu". Acesta este procesul invers fatà de ceea ce se petrece în mod obisnuit în activitatea mintii noastre. Mintea cerceteazà structura si cauza tuturor lucrurilor din jur, care la o examinare

adîncà, sînt propriile sale proiectii în afarà; ea nu reflecteazà asupra sa însàsi si nu-si cerceteazà propria sa cauzà. Cunoasterea de sine poate fi dobîndità orientînd mintea spre ea însàsi. Acest lucru nu trebuie confundat cu introspectia despre care ne vorbesc psihologii occidentali .

Introspectia ce duce la realizarea Sinelui nu este examinarea de càtre minte a propriului sàu continut, introspectia este aducerea primului mod de manifestare a mintii, a gîndului "Eu" pînà la originea sa care este Sinele. Cînd se realizeazà o cercetare adecvatà si perseverentà, chiar gîndul "Eu" înceteazà sà se mai manifeste si se produce iluminarea, fàrà cuvinte, în forma lui "Eu-Eu", care este Constiinta purà. Aceasta este eliberarea, încetarea succesiunii nasterii si mortii .

Metoda prin care se realizeazà aceasta, asa cum s-a aràtat, este introspectia, care, în Vedanta, e numità JNANA,

cunoastere. Devotiunea purà (BHAKTI), meditatia (DHYANA) si concentrarea sînt identice (ca rezultat) cu aceasta. Dupà cum clarificà perfect BHAGAVAN, experienta completà a Sinelui înseamnà în acelasi timp o realà devotiune, controlul mintii,cunoastere, perseverentà si vointà. In limbajul devotiunii, scopul final poate fi descris ca o resorbtie a mintii în izvorul sàu care este Sinele; în limbajul stiintei YOGA el poate fi descris ca dizolvarea mintii
în Lotusul-Inimà. Acestea sînt numai douà moduri diferite de a exprima acelasi adevàr .

Metoda introspectiei este consideratà dificilà de cei ce nu au dobîndit o competentà necesarà pentru aceasta. Mintea trebuie mai întîi purificatà si fàcutà capabilà sà se concentreze asupra unui singur punct. Aceasta se realizeazà prin ASANAS, PRANAYAMA, concentrare si meditatie. Astfel,

diferitele tehnici YOGA, sînt auxiliare metodei directe care este introspectia. In acest context, BHAGAVAN se referà la trei grade de aspiranti: cel superior, cel mediu si cel inferior .

Pentru aspirantii de nivel superior, calea prescrisà este VEDANTA, metoda fiind introspectia; prin aceastà practicà, mintea devine linistità cufundîndu-se în Sine, si în final înceteazà de a mai fi, tràind

experienta purà a Sinelui Divin stràlucitor. Calea pentru aspirantii de nivel mediu este meditatia asupra Sinelui; meditatia constà în dirijarea unui flux continuu al mintii înspre acelasi obiect; existà mai multe forme

de meditatie, cea mai bunà este aceea asupra afirmatiei "EU SINT SINELE", aceastà formà de meditatie culmineazà eventual cu Realizarea Sinelui .

Pentru aspirantii de nivel inferior,

disciplina cea mai folositoare este controlul respiratiei care conduce la controlul mintii .

BHAGAVAN explicà diferenta dintre JNANA-YOGA (calea cunoasterii) si DHYANA-YOGA (calea meditatiei) astfel: JNANA este ca si cum ai supune un taurîncàpàtînat, ademenindu-l cu o legàturà de iarbà verde, în timp ce DHYANA este ca si cum l-ai stàpîni prin fortà .

Dupà cum existà opt ramuri în YOGA, existà deasemenea opt faze similare si în JNANA. ele au însà semnificatii diferite. Astfel, în timp ce PRANAYAMA din tehnica YOGA constà în regularizarea si retinerea respiratiei, PRANAYAMA, ca ramurà din JNANA, se referà la respingerea lumii de forme si nume, care este irealà, si realizarea Realului care înseamnà Existentà purà - Constiintà purà - Fericire supremà .

Astfel, prin metoda introspectiei,

Realizarea Sinelui poate fi obtinutà chiar în această viatà. De fapt, Realizarea Sinelui nu este ceva ce trebuie dobîndit din exterior. Cheia acestei càutàri este întrebarea "Cine sînt eu?". Ea constituie axul a ceea ce MAHARISHI numeste metoda simplà si directà. Ràspunsul trebuie sà survinà spontan, cu o sigurantà infailibilà, dobînditä prin experientà: "Eu sînt Sinele" .

MAHARISHI cita uneori din YOGA-VASISHTHA, o carte a întelepciunii orientale: "Mediul mental este creatorul lumii" .

Un om adormit aflat în starea de somn profund, fàrà vise, ne spune el, există în nediferentiat. Psihismul apare la fel ca o pozà care se reveleazà într-o baie fotograficà. Mai întîi apare rasterul, (fondul). Noi îl numim "ego" .

In om, de îndatà ce acesta si-a asumat ideea individualitàtii, ràsare imediat si lumea. El o modeleazà conform

structurilor sale mentale, care focalizeazà Constiinta în imagini pe care el le considerà a fi obiecte .

Dar de fapt, individualitatea noastrà nu este decît una dintre aceste imagini, prin intermediul càreia le vedem pe toate celelalte .

In acest caz, fiind supusi iluziei, Sinele pare a se limita la "eu". Astfel constiinta individualà, mintea agitatà, corpul, lumea exterioarà, par a fi domenii separate. Dar ele apar în acelasi timp, coexistà si se resorb împreunà .

MAHARISHI exprima întelepciunea UPANISHADELOR care afirmà cà mintea, corpul si lumea sînt elemente componente ale aceleiasi manifestàri în care Sinele se reveleazà lui însusi. Acesta este spectacolul magic, "iluzia creatoare", pe care textele traditionale o numesc MAYA. A transcende iluzia, a vedea cine sîntem cu adevàrat, aceasta este esenta învàtàturii sale .

Noi sîntem de fapt SINELE. Sinele singur existà. Ignoranta este aceea care ne face sà credem cà nu am realizat Sinele. Cînd aceastà ignorantà este înlocuità prin cunoasterea de sine, realizàm natura eternà a Sinelui.

Acela care a obtinut aceastà realizare e numit JIVAN-MUKTA (eliberat în viatà). Celorlalti, el poate sà le aparà continuînd sà locuiascà în trup. Se afirmà cà pentru a ajuta pe ceilalti, corpul va continua sà existe atîta timp cît vor dura resturile din PRARABHDA-KARMA (acea KARMA a trecutului care a început sà se fructifice în forma corpului actual) si cà atunci cînd aceasta s-a consumat, trupul se dizolvà , si astfel JIVAN- MUKTAdevine un NIDEHA-MUKTA. Dar din punctul de vedere al Adevàrului Absolut, nu este nici o diferentà între cele douà forme de MUKTI; ceea ce trebuie înteles,este cà

această MUKTI, sau eliberare, este natura neschimbàtoare a Sinelui .

- 3 -
VIATA LUI RAMANA MAHARISHI

S-a nàscut în anul 1879 într-un sat îndepàrtat la vreo 30 de mile de MADURA, oras din sudul Indiei, unde se aflà un templu renumit. Tatàl lui era magistrat si brahman. Avea faima cà a fost foarte milostiv. Hrànea si îmbràca un mare numàr de localnici. Copilul a fost crescut si instruit la MADURA, acolo a învàtat englezeste la scoala misionarilor americani .

La început tînàrul RAMANA iubea mai ales sporturile si jocurile. Era tarela luptà, la box si a fost un bun înotàtor, înfruntînd apele cele mai adînci. Nu avea nici un interes deosebit pentru filozofie

sau religie .
Singurele lui ciudàtenii erau în vremea aceea accesele de somnambulism, urmate de un somn atît de adînc cà nici un fel de zgomot nu îl mai putea trezi. Colegii lui de scoalà observaserà acest lucru si deoarece le era teamà de el ziua, din pricina iutelii cu care ràspundea la orice atac, se foloseau de somnul lui noaptea, ca sà-si batà joc de el. Il azvîrleau din pat, îl duceau în curte, îl bàteau si apoi îl puneau din nou în pat fàrà sà fi izbutit sà-l trezeascà din somn. A doua zi nu îsi amintea nimic. Dar, pentru un cercetàtor atent, toate acestea ar fi fost semne pentru a discerne manifestàri care exprimau potentiale forme ale extazului mistic .
Intr-o zi, o rudà, care sosise în vizità din tinutul sàu, îi povesti cà vine dintr-un pelerinaj la ARUNACHALA. Acest nume sunà ciudat în mintea copilului, fàrà însà sà poatà întelege de ce. Se

informà, si cînd aflà cà ARUNACHALA este un templu deveni total preocupat de acest nume. Nu ar fi putut spune pentru ce îl interesa ARUNACHALA mai mult decît alt templu .

Isi urmà studiile la scoala misionarilor, fàrà însà sà dovedeascà înzestràri deosebite, cu toate cà era foarte inteligent si un bun elev. Avea 17 ani cînd simti chemarea menirii sale. Pàràsi scoala fàrà nici un motiv si fàrà sà le spunà nimic profesorilor sau pàrintilor. Care erau motivele pentru care procedase astfel, zdrobindu-si orice posibilitate de viitor? Fapta era perfect motivatà în ochii lui, însà cîtusi de putin în ai pàrintilor lui. Càci viata îl împinse într-o directie pe care nu o prevàzuserà profesorii lui. Sase sàptàmîni dupà aceastà revelatie pàràsi liceul din MADURA si nu se mai întoarse niciodatà .

Era singur la el în odaie în ziua aceea si deodatà îl cuprinse o mare spaimà. Cu

toate cà era sànàtos avu impresia cà va muri. Obsedat de aceastà idee, se pregàti ca si cînd aceasta ar fi fost de neînlàturat. Se culcà pe parchet, îsi înclestà membrele si îsi opri respiratia. "Iatà cà acest corp care e al meu va muri si va fi pus pe rug si prefàcut în cenusà. Dar eu voi fi mort odatà cu acest corp? Corpul sînt eu? Acest corp e teapàn si tàcut, si totusi simt cà exist cu toatà forta si plinàtatea."

Asa descria MAHARISHI aceastà curioasà experientà. Ceea ce se petrecu pe urmà e greu de înteles, si chiar mai greu de explicat: Crezu cà a càzut într-un fel de extaz adînc dar constient în care atinsese adedvàratele izvoare, însàsi esenta fiintei sale. Intelese atunci cà trupul este un obiect exterior Eului, cà Eul ràmînea neschimbat în moarte. Adevàratul Eu îi apàru înzestrat cu o realitate absolutà, dar atît de adînc îngropatà în firea omeneascà încît si el,

ca si ceilalti oameni, nu o cunoscuse pînà în acea clipà .

Cînd RAMANA îsi reveni din acea stare iluminatorie era cu desàvîrsire schimbat. Pierduse orice interes pentru studiile lui, pentru sport, pentru colegi, pentrucà întreaga lui capacitate de atentie era acum îndreptatà asupra acestei sublime notiuni a Eului Suprem, care îl cuprinsese cu atîta fortà cà îi dàdea o putere sufleteascà care niciodatà n-avea sà-l mai pàràseascà. Pe cît era înainte gata sà ràspundà cu nervozitate camarazilor lui cînd îl necàjeau, pe atît acum nu mai putea fi decît blîndete si ràbdare. Nedreptatea nu îl mai atingea si o perfectà umilintà se desprindea din toate gesturile lui. Renuntà la toate vechile lui obiceiuri, càutînd singuràtatea ca sà poatà medita si sà se poatà làsa dus de curentul interior în care se adîncea .

Astfel de schimbàri ale caracterului nu se pot ivi neobservate. Intr-o zi, fratele lui mai mare, intrînd în camera lui RAMANA, îl gàsi cu ochii închisi, adîncit într-o profundà meditatie. Càrtile de scoalà erau trîntite pe jos, ca si cum ar fi fost respinse cu dezgust. Fratele îl certà amarnic .

- Ce vrei sà faci? Dacà ai de gînd sà devii yoghin, de ce mai înveti în vederea unei cariere obisnuite ?

Tînàrul RAMANA simti puterea acestor argumente si hotàrî sà primeascà total starea cea nouà. Tatàl sàu murise, dar stia cà poate sà se bizuie pe sprijinul unui unchi si pe al fratelui mai mare, care vor avea grijà de mama lui. Hotàrît lucru, nu mai avea ce càuta acasà. In clipa aceasta numele îi ràsàri în minte, numele care îl fascinase atîtia ani de-a rîndul, care îl urmàrise cu atîta putere. ARUNACHALA ! Acolo trebuia sà

meargà.Simtea, fàrà sà poatà explica însà de ce. Astfel se supuse unei chemàriporuncitoare nepremeditatà. "Eram literalmente ca sub efectul unei vràji" spune MAHARISHI .

Tînàrul bàiat pàràsi totul, prieteni, studii si rude si plecà spre ARUNACHALA îndemnat de destin. Làsà în urma lui o scrisoare în limba tamilà: "Plec în càutarea Tatàlui meu pentru a asculta de porunca Lui. Ceeace am întreprins acum e curat; nimeni deci sà nu se fràmînte. N-are rost sà cheltuiti bani ca sà mà càutati" .

Plecà deci, necunoscînd deloc lumea, cu trei rupii în buzunar, dar càlàuzitpe calea lui de aceea putere divinà care îl chemase. Cînd sosi la templu era lipsit de toate si absolut necunoscut. Dar flacàra renuntàrii stràlucea în sufletul lui si îl înviora. Atît de mare îi era dispretul fatà de bunurile lumesti, încît, întrînd în templu, azvîrli hainele de pe el

si se prosternà gol. Un preot sosi si îl certà zadarnic. Altii venirà pentru a-i face observatii si reusirà sà-l convingà pe tînàrul bàiat sà-si îmbrace haina. Din clipa aceea niciodatà nu a mai avut altà îmbràcàminte .

Timp de sase luni stàtu aici, mutîndu-se doar dintr-un loc în altul înlàuntrul templului. O datà pe zi, un preot, uimit de fervoarea timpurie a copilului, îi aducea putin orez. Isi petrecea zilele adîncit într-un extaz atît de profund, încît uita cu desàvîrsire de lumea de afarà. Se întîmpla ca pungasii sà arunce în el cu noroi si apoi sà fugà batjocorindu-l, dar RAMANA numai dupà cîteva ceasuri observa ce se petrecuse si nu simtea nici un fel de supàrare .

Dar forfota pelerinilor în templu nu era potrività cu singuràtatea pe careo càuta: asa cà pàràsi templul ca sà se retragà într-un mic sanctuar care se afla pe cîmp, nu departe de oras. Aici stàtu un an si

jumàtate si se multumi cu mîncarea pe care trecàtorii piosi o depuneau în fata lui. Nu vorbea cu nimeni; de fapt nu pronuntà nici un cuvînt timp de trei ani, nu pentru cà fàcuse vreun juràmînt, ci pentru cà vocea lui làuntricà îi poruncea sà-si pàstreze toate puterile pentru a se concentra asupra vietii spirituale làuntrice. Cînd atinse tinta pe care si-o propusese începu din nou sà vorbeascà, de altfel nu cu mult mai mult decît atunci cînd tàcea .

Isi pàstra identitatea bine ascunsà, dar, printr-o serie de coincidente, mama lui reusi sà afle unde se gàseste: aceasta doi ani dupà plecarea lui de acasà... Veni imediat cu fiul cel mare si càutà prin lacrimile ei sà-l facà sà se întoarcà acasà. Dar totul fu în zadar. Dupà lacrimi ea trecu la învinuiri: atunci el luà o bucatà de hîrtie si scrise cà o putere superioarà îndreaptà pasii omului si cà nici màcar mama lui nu îl poate îndepàrta de la

calea aceasta. Atunci mama se recunoscu învinsà. Ràsunetul acestei povesti se ràspîndi, vizitatori din ce în ce mai numerosi începurà sàvinà sà-l vadà, ceea ce îl hotàrî sà schimbe din nou locul unde stàtea, iarde data aceasta urcà pe dealul Sfîntului Semn, unde a tràit cîtivaani într-o pesterà naturalà. Pe acest munte se gàsesc multe pesteri de felul acesta si toate adàpostesc yoghini sau pustnici, dar grota lui RAMANA era deosebità pentru cà în ea tràise un yoghin vestit care era chiar înmormîntat acolo. Arderea pe rug este lucru curent în India, dar se face

o exceptie la acest obicei pentru yoghinii care au faima de-a fi atins mari înàltimi spirituale, deoarece se crede cà în acest caz curentul vital continuà sà stea în corp timp de mii de ani si îl facesà fie indestructibil. Corpul e atunci spàlat, uns si asezat cu picoarele încrucisate, ca în timpul meditatiei. Intrarea mormîntului

se zideste. De cele mai multe ori mausoleul devine loc de pelerinaj. Apoi mai existà si un alt motiv pentru care marii yoghini sînt înmormîntati si nu arsi: credinta spune cà ei nu mai au nevoie sà fie purificati prin foc, deoarece au fost îndeajuns de curàtiti prin felul lor de viatà .

E interesant de observat cà întotdeauna pesterile au fost locul preferat de yoghini sau pustnici. In antichitate, de multe ori erau consacrate unui zeu: ZOROASTRU, profetul pars îsi îndeplinea meditatiile într-o pesterà si tot asa si-a primit MAHOMED revelatiile. yoghinii indieni mai au si alte motive pentru a prefera oricàrei alte locuinte. Acolo sînt feriti de furtuni, de vînturi si de rapidele schimbàri de temperaturà care au loc seara si simineata. Aerul rarefiat reduce si toate necesitàtile corporale.

Poate cà si frumusetea fàrà pereche a

locului l-a fermecat pe RAMANA. De pe un podis învecinat se desfàsoarà o vedere splendidà asupra orasului si a templului urias. La marginea cîmpiei, linia dealurilor se estompeazà blînd, închizînd orizontul .

RAMANA ràmase cîtiva ani în aceastà pesterà, adîncit în meditatie si extaz. Nu era un yoghin obisnuit: pentru cà nu urmase învàtàturile nici unui Maestru, nu practica exercitii obisnuite. Urmase o cale individualà, calea care duce la cunoasterea Eului Suprem, Sinelui, càlàuzit de chemarea interioarà a unui Maestru Divin .

In anul 1905 izbucni ciuma în localitate, adusà desigur de pelerini. Fàcu asemenea ravagii, încît aproape toti locuitorii pàràsiserà orasul càutînd scàpare în cîmpie. Tigrii si leoparzii circulau în plinà libertate pe stràzile orasului pàràsit. Aceste animale, ca sà coboare în oras, treceau prin fata

pesterii lui RAMANA care fu sfàtuit sà pàràseascà locul: el refuzà si ràmase tot atît de linistit si nepàsàtor ca de obicei.

In timpul acela tînàrul sihastru trebui sà se obisnuiascà cu prezenta unui discipol care se legase în mod spontan de el si avea grijà de tot ce îi trebuia. Acest om a murit, dar a transmis celorlalti discipoli urmàtoarea legendà: în fiecare noapte, un tigru de mari dimensiuni intra în pesterà, lingea mîinile lui RAMANA, care îi ràspundea mîngîindu-l. Tigrul stàtea toatà noaptea culcat la picoarele lui si nu pleca decît în zori. Este o credintà înràdàcinatà în India cà yoghinii sau fachirii, cînd au atins o treaptà înaltà de perfectiune, pot trài în junglà fàrà sà se teamà de tigri, lei, reptile sau celelalte sàlbàticiuni care cutreierà prin ea. Se mai spune si altà poveste despre RAMANA: într-o zi, în timp ce

era asezat în fata locuintei lui, o cobrà îsi

aràtà coltii, fàrà ca RAMANA sà se miste. Omul si reptila ràmaserà astfel fatà în fatà, ochiînochi, cîteva minute. Apoi reptila se retrase, fàrà sà-i fi fàcut nici cel mai mic ràu .

Austeritàtile tînàrului ascet se sfîrsirà de îndatà ce el considerà cà sînt suficiente: simtind cà puseserà stàpînire pe anumite forte din adîncul lui. singuràtatea nu mai era trebuincioasà; comtinuà totusi sà stea în pesterà pînà cînd, într-o zi, primi vizita unui ilustru pandit numit GANAPATI SHASTRI, vizità care a fost începutul a ceea ce se poate numi viata publicà a lui RAMANA MAHARISHI. Acest profesor venise sà locuiascà în apropierea templului ca sà se îndeletniceascà cu studiul meditatiei. Auzi vorbindu-se despre tînàrul yoghin si curiozitatea îl împinse sà meargà sà-l vadà. Il gàsi pe RAMANA contemplînd soarele. Era un exercitiu pe care tînàrul pustnic îl fàcea adesea. Un european nu

îsi poate da seama ce înseamnà intensitatea soarelui sub cerul Indiei .

Profesorul studiase timp de 12 ani doctrina înteleciunii indiene si se supuse la tot felul de discipline ca sà poatà atinge un oarecare grad de perfectiune, dar era mereu cuprins de îndoieli si nedumeriri. Ceru sfatul

lui RAMANA în aceastà privintà si ràmase uimit de întelepciunea ràspunsului primit. Pusese cîteva întrebàri în legàturà cu anumite probleme filozofice si religioase care îl preocupau si foarte curînd viata lui fu descàtusatà de neîncrederea care îl fràmînta. Acest om a fost atît de impresionat, încît s-a prosternat în fata tînàrului sihastru, implorîndu-l sà-l primeascà discipol. Profesorul SHASTRI, care el însusi avea un grup de discipoli în orasul VELLORE, le vorbi acestora despre descoperirea unui mare întelept,

a unui MAHARISHI, a unui om a càrui desàvîrsire spiritualà depàsea tot ce putea fi închipuit. Din vremea aceea, numele de MAHARISHI începu sà fie dat tînàrului RAMANA în clasele cultivate, în timp ce poporul continua sà-l adore ca pe o fiintà inspiratà de Zei, cu toate cà MAHARISHI a respins din toate puterile acest fel de manifestàri fatà de el. Dar între ei, credinciosii lui si oamenii din împrejurimi spuneau cà el este un zeu .

Un mic grup de discipoli se formà în jurul lui; ei au clàdit pe deal o càsutà; se hotàrîrà sà tràiascà acolo. Mama lui, care revenise de mai multe ori sà-l vadà, îi recunoscuse vocatia si cînd moartea îl luà pe fiul cel mare,ea îi ceru lui MAHARISHI sà o lase sà tràiascà ingà el, iar el primi. Ea trài timp de sase ani acolo si la sfîrsit deveniseunul dintre discipolii cei mai convinsi ai lui MAHARISHI. In schimbul ospitalitàtii,

ea era cea care avea grijà de gospodàrie. Cînd bàtrîna doamnà muri, cenusa ei a fost înmormîntatà la poalele dealului într-o capelà, unde làmpi ard fàràîncetare în memoria femeii care dàduse lumii unul dintre cei mai mari întelepti ai ei. Buchete de iasomie si de alte flori sînt mereu depuse în dar de credinciosi .

Cu timpul, reputatia lui MAHARISHI se ràspîndi în toatà tara; pelerini care veneau sà viziteze templul urcau si pe deal sà contemple chipul înteleptuluiînainte de a pleca înapoi. Abia atunci MAHARISHI consimti sà locuiascà în holul cel mare care fusese clàdit pentru el si discipolii lui. MAHARISHI primea daruri în hranà, dar niciodatà altceva. Tot ceea ce posedaera datorat afectuoasei insistente a credinciosilor lui. In timpul primilor ani de pustnicie nu se sfia sà coboare cîteodatà cu strachina în mînàpentru a cersi putinà mîncare. Unei femei bàtrîne i

se fàcu atunci milà de el si îi aduse dupà aceea regulat mîncare. Credinta care îl gonise din confortabila casà pàrintească a fost ràsplàtità de o providentà binevoitoare. Dar, de obicei, respingea orice dar care i se fàcea, de orice naturà .

Cînd o bandà de ràufàcàtori au intrat în încàperea unde se afla singur RAMANA, hotii nu gàsirà decît cîtiva bànuti pe care îi pàstra discipolul care se ocupa cu gospodària. Hotii, înfuriati de putinul cîstig, îl lovirà pe MAHARISHI cu ciomagul, dar înteleptul nu numai cà ràbdà linistit loviturile, dar le oferi si mîncare, fàrà a fi în stare sà resimtà urà, ci dimpotrivà, fiind plin de milà pentru ràtàcirea lor. Ii làsà sà plece linistiti .

Si-a abandonat corpul fizic, pentru a intra în stare de MAHA SAMADHI în anul 1950, la vîrsta de 71 de ani. Dar el va ràmîne de-a pururi în noi .

Adaptare dupà "India secretà" de Paul Brunton

CINE SINT EU ? (NAN - YAR ?)

Toate fiintele vii doresc sà fie fericite, sà tràiascà fàrà sà sufere. La fiecare fiintà se poate constata o supremà iubire de sine, si numai fericirea este cauza acestei iubiri. Pentru a dobîndi aceastà fericire absolutà care este natura proprie oricàrei creaturi si care este experimentatà în starea de somn profund fàrà vise, cînd mintea obisnuità dispare, trebuie sà ne cunoastem Sinele-Esentà. Pemntru a obtine aceasta, caleacunoasterii,càutarea interioarà de forma "Cine sînt eu?" este principalul mijloc .

1. Cine sînt eu ?

Nu sînt corpul fizic, care este alcàtuit din cele sapte umori (DHATUS) .

Nu sînt cele cinci organe de simt (JNANENDRIYAS) - aspectele mentale ale organelor fizice: urechi, piele, ochi, limbà si nas - care îsi au fiecare obiectele lor specifice - esentele subtile, (TANMATRAS): sunet, atingere, culoare (formà), gust si miros, respectiv: nu sînt cele cinciorganede actiune (KARMENDRIYAS) - corespondentul subtil, làuntric al organelor fizice:coardele vocale, mîini, picioare, sex si anus, care îndeplinesc functiilespecifice de vorbire, apucare, locomotie, procreatie-creare a plàcerii erotice si excretie .

Nu sînt cele cinci sufluri vitale: PRANA, APANA, SAMANA, UDANA, VYANA, care realizeazà functiile specifice de inspiratie (asimilare), excretie, digestie, vorbire si circulatie a sîngelui si a fluidelor vitale .

Nu sînt nici chiar mintea care gîndeste; si de asemenea, nici necunoasterea care

este înzestratà numai cu impresiilereziduale ale   obiectelor si în care nu existà nici obiecte si nici functii .

2. Dacà nu sînt nimic din toate acestea, atunci cine sînt eu ?

Dupà negarea si transcenderea tuturor lucrurilor mentionate mai   înainte, ca nefiind eu-însumi (NETI, NETI), numai acea Constiintà care   ràmîne singurà, aceasta sînt eu .

3. Care este natura Constiintei Supreme ?

Natura Constiintei Supreme este pura existentà - pura constiintà - pura beatitudine (SAT-CHIT-ANANDA) .

4. Cînd va fi obtinutà Realizarea Sinelui-Esentà (ATMAN) ?

Cînd lumea vizibilà va fi transcensà, atunci va fi realizat Sinele- -Esentà, care este vàzàtorul, constiinta martor .

5. Nu poate avea loc revelarea Sinelui (ATMAN) chiar dacà lumea vizibilà   nu este transcensà, fiind consideratà în

continuare drept realà ?

Nu, nu se poate .

6. De ce ?

Vàzàtorul si obiectul vàzut sînt precum frînghia si sarpele, atunci cînd în întuneric confundàm înspàimîntati frînghia cu un sarpe veninos. Intocmai cum cunoasterea frînghiei, care este substratul real al experientei, nu survine pînà cînd falsa cunoastere a sarpelui iluzoriunu dispare, tot astfel Realizarea Sinelui, care este substratul esential al fiintei, nu se va produce pînà cînd nu este îndepàrtatà convingerea cà lumea vizibilà este realà .

7. Cînd va fi transcensà lumea (care reprezintà de fapt obiectul vàzut)?

Atunci cînd mintea, care este cauza tuturor perceptiilor si actiunilor, devine linistità si imobilà, lumea este transcensà .

8. Care este natura mintii ?

Ceea ce este numit "minte" este o uimitoare putere ce rezidà în Sinele

Suprem. Acesta provoacà aparitia oricàrui gînd. Fàrà gînduri, nu existà minte. Astfel, gîndul este natura mintii. Fàrà gînduri nu existà nici o entitate independentà numità "lume". In starea de somn profund fàrà vise nuexistà gînduri si nu existà nici lumea exterioarà pentru subiect. In starea de veghe si în starea de vis existà gînduri si de asemenea existà si o lume exterioarà. Exact asa cum pàianjenul îsi întinde pînza, scotînd-o din el însusi si si-o retrage apoi în el însusi, tot asa si mintea proiecteazà lumea în afara sa si o resoarbe apoi din nou în ea însàsi. Cînd mintea iese din interiorul Sinelui, se naste lumea exterioarà. Prin urmare, cînd lumea exterioarà ne apare ca fiind realà, Sinele Suprem nu mai este vàzut. Iar cînd Sinele stràluceste în constiinta noastrà, lumea exterioarà dispare. Cînd cineva îsi pune cu perseverentà întrebàri despre natura mintii, mintea ca un reziduu, va sfîrsi

prin a   pàràsi Sinele .

Ceea ce noi numim Sine este de fapt ATMAN. Mintea existà întotdeauna depinzînd de ceva grosier; ea nu poate exista singurà. Mintea formeazà si   este ceea ce numim corpul subtil sau sufletul (JIVA) .

- 8 -

9. In ce fel trebuie sà ne punem întrebàri pentru a întelege natura   mintii ?

Ceea ce apare în acest corp ca fiind "eul" (egoul) este mintea. Dacà   cineva se întreabà unde apare prima datà în corp ideea de "Eu" va   descoperi cà ea apare în Inimà. Acesta este locul de origine a mintii.   Chiarsi dacà cineva gîndeste constant "Eu", "Eu", va fi condus càtre acel   loc.Din toate gîndurile care apar în minte, gîndul "Eului" esteprimul .   Doar dupà aparitia acestuia, apar celelalte lucruri. Numai dupà aparitia   primului

pronume personal, cel de al doilea si al treilea pronume personal
pot sà aparà. Fàrà primul pronume personal nu pot exista al doilea si al treilea .
10. Cum va putea deveni mintea linistità ?
Prin întrebarea "Cine sînt eu?", gîndul "Cine sînt eu?" va distruge celelalte gînduri si precum bàtul folosit pentru a aprinde un rug de foc, el însusi în final va fi distrus. Atunci va înflori Realizarea de Sine .
11. Ce rost are pàstrarea în permanentà în minte a gîndului "Cine sînt eu" ?
Cînd alte gînduri apar, ele nu trebuie urmate ci trebuie sà ne întrebàm "Cuiîi apar aceste gînduri?". Nu are importantà cîte gînduri apar. De fiecare datà cînd un gînd apare trebuie sà ne întrebàm cu seriozitate "Cui i-a apàrut acest gînd?". Ràspunsul care va veni va fi "Mie". Apoi dacà se pune întrebarea "Cine sînt eu?",

mintea se va întoarce la sursa sa, iar gîndul care a apàrut se va linisti. Printr-o practicà repetatà realizatà în aceastà manierà, mintea îsi va dezvolta capacitatea de a ràmîne permanent cufundatà în propria sa sursà. Cînd mintea, care este de naturà subtilà se exteriorizeazàprin intermediul creierului si a organelor de simt apar numele grosiere si formele. Cînd ea ràmîne în Inimà, numele si formele dispar. A nu làsa mintea sà se exteriorizeze si a o pàstra interiorizatà în Inimà, este ceea ce se numeste interiorizare (ANTAR- MUKHA). A làsa mintea sà meargà în afara Inimii este cunoscut ca fiind exteriorizare (BAHIR-MUKTA). Astfel, cînd mintea stà în Inimà, "eul" (egoul) care este sursa tuturor gîndurilor va fi eliminat si Sinele care existà de-a pururi va stràluci. Orice ar face un asemenea om, el nu vafi impulsionat de ideea egoticà de"Eu".

Dacà cineva actioneazà în acestfel, toate îi vor apare ca fiind de natura lui JIVA .

12. Mai existà oare si alte metode pentru a linisti mintea ?

Alte metode decît acest fel de a ne întreba nu reprezintà metode adecvate.Dacà prin intermediul altor metode se va încerca un control al mintii, mintea ne va pàrea cà este controlatà, dar va continua sà existe si mai departe. Prin controlul respiratiei, de asemenea, mintea va deveni linistità. Dar ea va fi linistità doar atîta timp cît respiratia ràmîne controlatà. Cînd respiratia va fi reluatà, mintea de asemenea va reîncepe sà se miste si va hoinàri, împinsà fiind de impresiile reziduale care se aflà în ea .

Sursa este aceeasi atît pentru minte cît si pentru respiratie. Intr- adevàr,gîndul este natura realà a mintii. Gîndul de "eu" este primul gînd din minte si cu el apare egoul. Acolo de unde egoul îsi trage

originea, respiratia de asemenea îsi trage originea. Deci cînd mintea devine linistità, respiratia este controlatà, mintea devine linistità. Dar în starea de somn profund fàrà vise, desi mintea devine linistità, respiratia nu se opreste. Aceasta se întîmplà datorità vointei lui Dumnezeu, pentru a putea fi pàstrat corpul fizic si pentru ca ceilalti oameni sà nu tràiascà cu impresia cà fiinta a nurit. In starea de veghe si în SAMADHI atunci cînd mintea devine linistità, respiratia este controlatà. Respiratia este forma grosierà a mintii. Pînà în momentul mortii, mintea pàstreazà respiratia în corp; cînd corpul moare, mintea îsi ia si respiratia odatà cu plecarea ei. Deci exercitiul de control al respiratiei este doar un sprijin pentru a face mintea sà devinà linistità (MANONIGRAMA); acest exercitiu nu va distruge mintea (MANONASA). Intocmaiprecum practica

controlului respiratiei, meditatia fàcutà pe formele lui Dumnezeu, repetarea de MANTRE, postul alimentar, etc. nu sînt decît ajutoare pentru a facemintealinistità. Prin intermendiul meditatiei asupra formelor lui Dumnezeu si prin repetarea de MANTRE, mintea devine focalizatà. De obicei, mintea hoinàreste în permanentà. Tot astfel precum atunci cînd unui elefant îi este datà o frînghie pe care sà o apuce cu trompa el va începe sà meargà dupà noi tinîndu-se de frînghie si de nimic altceva, tot astfel, cînd mintea este ocupatà cu un nume sau cu o formà ea se va "apuca" doar de aceasta. Cînd mintea se diversificà sub forma nenumàratelor gînduri, fiecare gînd devine lipsit de fortà; cînd însà gîndurile se dizolvà, mintea devine focalizatà si puternicà. Pentru o asemenea minte, càutarea Sinelui prin intermediul

întrebàrii "Cine sînt eu?" devine usoarà. Dintre toate regulile restrictive ce ajutà la linistirea mintii, cea în legàturà cu consumarea în exclusivitate a hranei SATTVAICE în cantitàti moderate este cea mai importantà. Respectînd aceastà regulà, calitatea SATTVAICA a mintii va creste si acest lucru va fi foarte util în càutarea Sinelui prin intermediul întrebàrii "Cine sînt eu?" .

13. Impresiile reziduale (gîndurile) despre obiecte apar fàrà sfîrsit, precum valurile unui ocean. Cînd vor fi eliminate toate aceste gînduri ?

Pe màsurà ce meditatia asupra Sinelui ajunge la nivele din ce în ce mai înalte, gîndurile vor fi treptat distruse .

14. Este posibil ca aceste impresii reziduale ale obiectelor, care provin chiar din alte existente, dintr-un timp fàrà început, asa cum este timpul însusi, sà fie dizolvate astfel încît fiinta sà ràmînà cufundatà în puritatea Sinelui ?

Fàrà a-ti mai pune problema dacà "Este posibil sau nu?" trebuie sà te pàstrezi cu perseverentà într-o stare de meditatie asupra Sinelui. Chiar dacà cineva este un mare pàcàtos, el nu va trebui sà se îngrijoreze plîngîndu-se "Vai, sînt un pàcàtos, cum as putea atinge eu eliberarea?"; el va trebui sà renunte complet la gîndul "Sînt un pàcàtos" si sà se dàruiascà cu fervoare în meditatia asupra Sinelui. Cu sigurantà, astfel va reusi sà atingà Realizarea Ultimà. Nu existà douà minti - una bunà si una rea. Impresiile reziduale sînt de douà feluri - pozitive si negative. Cînd mintea este sub influenta impresiilor pozitive este numità bunà, iar cînd este sub influenta impresiilor negative este consideratà rea .

Nu va trebui sà-i permitem mintii sà se îndrepte càtre obiectele lumesti si càtre lucrurile care îi preocupà pe oamenii ignoranti. Oricît de ràu ar fi omul delîngà tine, nu trebuie sà îndrepti ura

asupra lui. Atractia   posesivà si ura vor trebui amîndouà evitate. Tot ceea ce o fiintà dà   celorlalti, ea dà Sinelui sàu Suprem. Dacà acest adevàr este înteles, cine   va mai putea sà nu dàruiascà totul celorlalti? Cînd Sinele se dezvàluie,   totul se dezvàluie; cînd mintea devine linistità totul devine linistit. Pe   màsurà ce ne purtàm cu mai multà umilintà, vom putea genera din ce înce   mai mult bine. Dacà mintea devine tàcutà putem trài fericiti oriunde .

15. Cît timp va trebui practicatà introspectia, calea de evolutie   spiritualà prin întrebarea "Cine sînt eu?"

Atît timp cît în minte se mai pàstreazà impresii ale obiectelor   exterioare sau interioare, întrebarea "Cine sînt eu?" este necesarà. Pe   màsurà ce gîndurile ràsar, ele vor fi distruse imediat, chiar în locullor   de origine, prin intermediul acestei întrebàri. Dacà ne pàstràm în contemplarea Sinelui neîntrerupt pînà ce

Sinele a fost recunoscut, doar atunci putem renunta la această întrebare. Atîta timp cît mai există dusmani în interiorul fortàretei, ei vor continua sà atace fortàreata, dar dacà ei sînt distrusi imediat ce apar, fortàreata va fi în totalitate sub stàpînirea noastrà .

16. Care este natura Sinelui ?

Ceea ce existà cu adevàrat este doar Sinele. Lumea si sufletul individual apar în acest Sine (precum sideful în scoica ce va nasteo perlà); lumea si sufletul individual apar si dispar în acelasi timp .

Sinele este acolo unde în mod absolut nu existà nici un gînd despre "Eu". Acesta (Sinele) este numit "Tàcere". Sinele însusi este lumea, Sinele însusi este "Eul", Sinele însusi este Dumnezeu; totul este SHIVA, totul este Sine .

17. Nu este totul lucrarea lui Dumnezeu ?

Fàrà dorintà sau efort, Soarele ràsare; si numai în prezenta acestuia, pietrele pretioase stràlucesc, lotusul înfloreste si apa se evaporà; oamenii îsi realizeazà diferitele lor activitàti si apoi se odihnesc. Precum pilitura de fier se miscà si se ordoneazà înprezenta magnetului, doar în virtutea prezentei lui Dumnezeu, sufletele guvernate de cele trei functii cosmice sau de încincita activitate divinà îsi realizeazà actiunile si apoi se odihnesc, în concordantà cu KARMA proprie. Dumnezeu nu impune; nici o KARMA nu îl poate atinge. Este la fel cum actiunile lumesti nu afecteazà Soarele sau precum activitatea celorlalte patru elemente (pàmînt, apà, foc, aer) nu afecteazà eterul atotpàstràtor .

18. Dintre toti cei care se dàruiesc prin devotiune lui Dumnezeu cine este cel mai de admirat ?

Cel care este dàruit Sinelui care cu

adevàrat este Dumnezeu, este cel mai devotat lui Dumnezeu. A te dàrui lui Dumnezeu înseamnà a ràmîne mereu cufundat în Sine fàrà a làsa sà aparà nici un alt gînd în afaràde gîndul fatà de Sine. Oricîte probleme i-am làsa lui Dumnezeu, El le suportà pe toate. Din moment ce puterea Supremà a lui Dumnezeu face toate lucrurile sàse miste, de ce oare noi, fàrà a ne supune Lui, ne preocupàm în mod constant de gînduri de genul "ce ar trebui fàcut si cum si ce nu ar trebui sà facem si cum sà nu facem?". Stim cà un tren carà toate bagajele, asa cà, dupà ce ne-am suit în el, de ce ar mai fi necesar în continuare sàne càràm pe cap cu efort micul nostru bagaj, în loc sà îl punem jos în tren si sà ne simtim astfel usurati ?

19. Ce este nonatasamentul ?

A distruge gîndul în momentul în care acesta apare, fàrà ezitare, fàrà a mai làsa vreun reziduu, chiar în locul în care

gîndul îsi are originea, aceasta înseamnà nonatasament. La fel cum un càutàtor de perle îsi agatà de brîuo greutate si se scufundà pînà pe fundul màrii si de acolo adunà perle, tot astfel fiecare dintre noi trebuie sà fie înzestrat cu nobila calitate a nonatasamentului pentru a se cufunda astfel în interiorul sàu de unde sà obtinà Perla Sinelui .

20. Este posibil pentru GURU sà realizeze prin propria sa vointà eliberarea unui discipol ?

GURU nu va face decît sà arate calea càtre eliberare; el nu va aduce prin el însusi un suflet la starea de eliberare .

Intr-adevàr, Dumnezeu si GURU nu sînt diferiti. La fel cum prada càzutà în ghearele tigrului nu are nici o scàpare, tot astfel cei care intrà în sfera privirii plinà de gratie a unui GURU vor fi eliberati cu ajutorul GURU-ului si nu se vor mai ràtàci; totusi fiecare va trebui sà-si urmeze prin propriul sàu efort calea

revelatà de Dumnezeu sau GURU si sà atingà eliberarea. Nimeni nu se poate autocunoaste decît prin proprii sài ochi ai cunoasterii si nu cu ai altora. Cel care este RAMA solicità oare ajutorul unei oglinzi pentru a sti cà el este RAMA ?

21. Este necesar pentru cel care cautà eliberarea sà cerceteze natura categoriilor fundamentale ale manifestàrii (TATTVE) ?

La fel precum cel care vrea sà arunce gunoiul nu are nevoie sà îl analizeze si sà vadà cum este, tot astfel cel care vrea sà cunoascà Sinele nu are nevoie sà tinà cont de numàrul de TATTVE sau sà le cerceteze caracteristicile; tot ceea ce trebuie sà facà este sà elimine împreunà toate TATTVA-ele care îi ascund Sinele. Lumea trebuie sà fie consideratà iluzorie precum un vis .

22. Existà vreo diferentà între starea de veghe si starea de vis ?

Starea de veghe dureazà mai mult timp,

iar visul este mai scurt; în afarà de această diferentà nu mai existà o alta. La fel cum starea de

veghe pare a fi realà cînd sîntem treji, tot astfel se întîmplà sà ni se parà într-un vis atunci cînd visàm. In vis mintrea ia un alt corp. Atît în starea de veghe cît si în cea de somn gîndurile, numele si formele apar simultan .

23. Pentru cei care cautà eliberarea este util sà citească càrti ?

Toate textele sacre afirmà cà pentru a atinge eliberarea trebuie ca mintea sà devinà linistità; deci concluzia acestor învàtàturi este cà mintea va trebui fàcutà sà devinà linistità; odatà ce acest lucru a fost înteles nu mai este nevoie sà citim la nesfîrsit. Pentru a linisti mintea nu trebuie decît sà càutàm în interiorul nostru ceea ce este Sinele; cum ar putea fi fàcutà această càutare citind càrti? Trebuie sà ne cunoastem propriul Sine

cu propriul ochi al întelepciunii. Sinele este în interiorul celor cinci învelisuri - corpul fizic (ANNAMAYAKOSHA); corpul eteric (PRANAMAYAKOSHA); corpul astral (MANOMAYAKOSHA); corpul mental (VIJNANAMAYAKOSHA) si corpul cauzal (ANANDAMAYAKOSHA), în timp ce càrtile sînt înafara lor. Deoarece Sinele trebuie càutat prin eliminarea celor cinciînvelisuri (corpuri), este inutil sà-l càutàm în càrti. Vine un timp cînd fiecare trebuie sà uite tot ceea ce a învàtat .

24. Ce este fericirea ?

Fericirea este însàsi natura Sinelui; fericirea si Sinele nu sînt diferite. Nu existà fericire în obiectele lumii. Datorità ignorantei noastre ne imaginàm cà primim fericire de la obiectele exterioare. Cînd mintea se îndreaptà spre exterior noi nu experimentàm decît suferintà. Intr-adevàr, cînd dorintele ei sînt

împlinite, ea se întoarce în propriul ei loc si se bucurà de fericirea cà este Sinele. Tot astfel, în stàrile de somn, SAMADHI si lesin (pierderea cunostiintei) si cînd obiectul dorit este obtinut sau obiectul neplàcut este eliminat, mintea devine orientatà càtre interior si se bucurà de pura fericire a Sinelui. Astfel, mintea se miscà fàrà odihnà plecînd de la Sine si întorcîndu-se càtre acesta în mod repetat. Sub copac, la umbrà este plàcut, dar sub cerul liber càldura esteinsuportabilà. O persoanà care a càlàtorit prin arsita soarelui simte bucuria ràcorii cînd ajunge la umbrà. Cel care continuà sà meargà de la umbrà la Soare si apoi la umbrà si iar la Soare este un ignorant. Un întelept stà în permanentà la umbrà. In mod similar, mintea celui care cunoaste adevàrul ultim nu îl pàràseste pe BRAHMAN (Supremul Absolut Divin). Mintea unui om ignorant din contrà se îndreaptà càtre

lume, suferà
si apoi pentru o scurtà perioadà se întoarce càtre BRAHMAN pentru a experimenta fericirea. De fapt ceea ce este consideratà a fi lumea, nu este decît gînd. Cînd lumea dispare, adicà atunci cînd nu existà gînduri, mintea tràieste fericirea; cînd lumea apare mintea se îndreaptà càtre suferintà .

25. Ce este întelegerea (viziunea, pàtrunderea) întelepciunii (JNANA-DRISTI) ?

A ràmîne linistit este ceea ce este numit JNANA-DRISTI. A ràmîne linistit înseamnà a-ti stabili fermmintea în Sine. Telepatia, cunoasterea întîmplàrilor din trecut, prezent si viitor si clarvederea nu constituie JNANA-DRISTI .

26. Care este relatia dintre starea fàrà dorinte si întelepciune ?

Starea fàrà dorinte este întelepcine. Cele douà nu sînt diferite, sînt unul si acelasi lucru. Starea fàrà dorinte

înseamnà a stàpîni mintea, împiedicînd-o sà se orienteze càtre obiecte. Intelepciunea înseamnà aparitia a ceea ce nu este obiect. Cu alte cuvinte, a nu càuta nimic altceva decît Sinele înseamnà detasare sau stare fàrà dorinte; întelepciunea înseamnà a nu pàràsi Sinele .

27. Care este diferenta dintre metoda autoanalizei (prin întrebarea "Cine sînt eu?") si meditatie ?

Metoda autoanalizei (prin întrebarea "Cine sînt eu?") constà în a-ti retrage mintea în Sine. Meditatia constà a trài faptul cà Sinele este BRAHMAN, purà existentà, purà constiintà, purà beatitudine .

28. Ce este eliberarea ?

A realiza o càutare profundà asupra naturii Sinelui care este ascuns de

ignorantà si a-i întelege adevàrata sa naturà înseamnà a atinge eliberarea .

CUNOASTEREA SINELUI (SAD VIDYA)

INVOCATIE

1) Dacà Realitatea Ultimà nu ar fi în noi, s-ar putea ajunge la cunoastereafiintei Divine? Eliberatà de orice gînd, Realitatea Ultimà sàlàsluieste în Inimà, fiind sursa tuturor gîndurilor. O numim deciInima. Cum am putea s-O contemplàm ? A ràmîne mereu în Inimà înseamnà a o contempla .

2) Cei care manifestà o teamà intensà fatà de moarte, cautà refugiu la picoarele Divinului care este dincolo de moarte si nastere. Atunci, acesti oameni fiind morti fatà de ei însisi (fatà de aspectele inferioare ale egouluisifatà de orice posesiune), cum ar putea sà mai fie afectati de gîndul mortii ? Ei sînt nemuritori, càci Sinele este etern .

1. Din perceptia realà a lumii decurge acceptarea unui principiu primordial unic, cu puteri nelimitate. Imagini avînd nume si forme, spectatorul si ecranul pe care acesta priveste imaginile, cît si lumina gratie càreia el vede, toate acestea sînt doar El însusi - Principiul Unic.

2. Toate religiile postuleazà trei principii de bazà: lumea, individul si Dumnezeu. In toate acestea trei, doar Realitatea Supremà Unicà se manifestà. Poti spune:"Acestea trei sînt în mod real trei principii distincte" doar atîta timp cît egoul subzistà. Dar, transcenzînd egoul limitatiluzoriu si tràind starea iluminatorie de întelegere a naturii noastrerealeultime, în care egoul dispare, realizàm starea perfectà în care totul ne apare ca fiind Unicul, Realitatea Supremà .

3. Cît este de folositor pentru noi sà ne întrebàm dacà lumea este realà sau este

doar o simplà aparentà iluzorie, dacà lumea este constientà sau nu, dacà este bucurie sau durere ?

4. In starea în care abandonàm punctul de vedere limitat, ridicîndu-ne deasupra lumii, recunoastem Divinul si abandonàm orice notiune de unitate sau dualitate, de Sine sau de ego .

Dacà Sinele ar avea formà, în mod corespunzàtor, lumea si Dumnezeu ar pàrea, de asemenea cà au formà; dacà Sinele ar fi fàrà formà, cine ar mai putea sàvadà forma lui Dumnezeu si a lumii, si cum? Fàrà ochi poate fi vàzut un obiect? Sinele atotvàzàtor este Ochiul, iar acest Ochi este ochiul infinitului .

5. Corpul este o formà compusà din cinci învelisuri. Deci toate cele cinci învelisuri sînt implicate în notiunea de corp .

Poate exista lumea separatà de corp? Fàrà corp, a putut vedea cineva lumea ?

6. Lumea nu este nimic altceva decît o

manifestare obiectivà de conceptii conditionate de cele cinci organe de simt .

Deoarece prin intermediul acestor cinci organe de simt un mental unic concepe existenta lumii, lumea nu este nimic altceva decît acest mental. In afara mentalului, ar putea exista lumea ?

7. Desi lumea si cunoasterea sa ràmîn, ràsar si dispar împreunà, totusi lumea nu poate fi perceputà decît prin intermediul cunoasterii mentalului. Doar perfectiunea în care lumea si cunoasterea se nasc si dispar,care stràluceste fàrà sà ràsarà si sà apunà, este Realitatea Ultimà .

8. Oricare ar fi numele si forma sub care este adorat Divinul, acestea nu sînt decît mijloace de a-L realiza dincolo de nume si formà. Adevàrata Realizare este doar aceea prin care Sinele individual se recunoaste în Divin, atingînd pacea si realizînd identitatea cu El .

9. Dualitatea subiect-obiect si triada

observator-observatie-observat nu

potexista decît fiind sustinute de Realitatea Unicà. Dacà ne întoarcem càtre interior în càutarea acestei Realitàti Ultime, toate celelalte aspecte dispar. Cei care vàd aceasta, sînt cei ce cunosc întelepciunea . Niciodatà ei nu sînt supusi dualitàtii .

10. Cunoasterea obisnuità este mereu însotità de ignorantà, iar ignoranta este însotità de cunoasterea obisnuità limitatà; singura adevàratà Cunoastere este ceaprin care este cunoscut Sinele. El poate

fi realizat càutînd sà întelegem ceea ce înglobeazà cunoasterea si ignoranta .

11. A cunoaste tot restul fàrà a-ti cunoaste Sinele esentà individual, deci fàrà a cunoaste Cunoscàtorul însusi, nu este oare o dovadà a ignorantei ?

Atunci cînd este cunoscut Sinele, care este substratul cunoasterii obisnuite si al

ignorantei, cunoasterea obisnuità si ignoranta dispar .

12. Adevàrata Cunoastere este doar aceea în care nu este nici cunoastere obisnuità, nici ignorantà. Ceea ce este cunoscut în mod obisnuit nueste Cunoastere adevàratà. Doar Sinele stràluceste si nu existà nimic altceva de cunoscut decît Sinele. El singur este Cunoasterea. El nu este vid .

13. Sinele, care este Cunoasterea adevàratà, este Realitatea Unicà; cunoasterea multiplicitàtii este o falsà cunoastere. Nici chiar aceastà falsà cunoastere, care este de fapt ignoranta, nu poate exista ea însàsi separatà de Sine, care este Adevàrata Cunoastere. Varietatea ornamentelor din aur este irealà deoarece nici unul dintre ele nu poate exista fàrà aurul din care toate sînt fàcute .

14. Dacà vorbim la persoana întîi, se manifestà, de asemenea, si persoana a

doua si a treia. Dacà càutàm natura realà a persoanei întîi si o recunoastem, atunci pierderea notiunii de "eu" antreneazà pierderea notiunii de "tu" si "el". starea care rezultà, ce stràluceste în Divin, este starea naturalà a fiecàruia, este Sinele .

15. Trecutul si viitorul nu pot exista decît în raport cu prezentul. De altfel, atunci cînd ele însele se manifestà, nu sînt altceva decît prezent .

A dori sà determini natura trecutului si a viitorului ignorînd prezentul în sine este echivalent cu a vrea sà numeri fàrà a cunoaste numàrul unu care exprimà începutul .

16. Ce ar deveni fàrà noi timpul si spatiul? Dacà ne identificàm cu corpul, vom fi supusi timpului si spatiului, dar sîntem noi oare corpul? Noi sîntem Unicul, neschimbat acum, atunci si pentru totdeauna, aici, acolo si pretutindeni. Prin urmare noi sîntem Sinele pur, dincolo de timp si spatiu .

17. Pentru cei care nu au realizat Sinele, ca si pentru cei care L-au realizat, cuvîntul "eu" se referà la corp. Insà pentru cei care nu au realizat Sinele, cuvîntul "eu" se limiteazà la corp, în timp ce pentru cei care au realizat Sinele, care cuprinde si pàtrunde si pàtrunde si corpul, cuvîntul "eu" stràluceste precum Sinele nelimitat .

18. Pentru cei care nu au realizat Sinele, ca si pentru cei care L-au realizat, Adevàrul este limitat la forma acestei lumi, în timp ce pentru cei care L-au realizat, Adevàrul stràluceste în perfectiunea fàrà formà care este însusi substratul lumii. Acestea sînt toate diferentele între ei .

19. Numai cei care nu cunosc sursa ultimà a destinului si a liberului arbitru discutà, dorind sà afle care dintre ele actioneazà asupra celuilalt. Cei care cunosc Sinele ca sursà unicà a destinului si a liberului arbitru, sînt eliberati de

acestea douà. Cum ar mai putea ei sà se lase prinsi într-o discutie privind aceste probleme ?

20. Cel care îl vede pe Dumnezeu fàrà a vedea Sinele, nu vede decît o imagine mentalà. Cel care vede Sinele, îl vede pe Dumnezeu. Cel care, anihilîndu-si complet simtul egoului, vede Sinele, L-a gàsit pe Dumnezeu deoarece Sinele nu existà separat de Dumnezeu .

- 14 -

21. Care este semnificatia realà a scrierilor sacre ce afirmà cà dacà ai cunoscut Sinele, L-ai cunoscut pe Dumnezeu? Cum poate fi cunoscut propriul Sine ?L-ai cunoscut pe Dumnezeu? Cum poate fi cunoscutpropriul Sine ? Si deoarece sîntem o fiintà unicà, dacà nu ar putea fi cunoscut Sinele, cum ar putea fi cunoscut Dumnezeu ? De aceea trebuie sà-I devenim ofranda dàruità în

sacrificiu .

22. Divinul ilumineazà si stràluceste în interiorul acestuia. In afarà de orientarea spre interior a mentalului si fixarea lui continuà asupra Divinului, nu existà alt mijloc de a-L cunoaste pe Dumnezeu cu ajutorul mentalului .

23. Nu corpul este cel care se numeste "Eu". Nimeni nu poate sustine cà în starea de somn profund, "Eu" înceteazà sà mai existe. Acolo de unde acest "Eu" îsi are izvorul, tot restul îsi are izvorul. Cercetati cu luciditate mentalà locul din care acest "Eu" izvoràste .

24. Nu corpul fizic este cel care se autodenumeste "Eu", si nici Realitatea Supremà a Constiintei (care fiind absolutà nu se manifestà). Intre cele douà, la limita corpului fizic, ceva izvoràste în calitate de "Eu". Acest ceva este cunoscut sub numele de CHID-JADA-GRANTHI (nodul dintre Constiintà si materie inertà) fiind numit

totodatà si suflet, corp subtil, ego, SAMSARA, mental si asa mai departe .

25. El se manifestà fiind asociat unei forme si se mentine atîta timp cît mai existà o formà. Avînd formà, el se hràneste si creste. Dar dacà îl cercetàm cu atentie, acest fals spirit, care nu are formà proprie, îsi abandoneazà atàpînirea sa asupra formei si se dizolvà .

26. Dacà egoul existà, tot restul existà de asemenea. Dacà egoul nu existà, nimic altceva nu existà în experienta empiricà. Cu sigurantà, egoul este totul în experimentarea lumii. Deci a càuta ceea ce este acest ego reprezintà fundamentul renuntàrii la tot .

27. Starea în care sentimentul egoului nu izvoràste este starea realà de existentà. Fàrà càutarea si atingerea acestei stàri de neizvorîre a sentimentului de "eu", cum s-ar putea obtine starea de anihilare a individualitàtii, de unde sentimentul de

"eu" nu mai poate reveni ? Fàrà   această realizare, cum poate fi atinsà adevàrata stare a fiintei, în care   este realizatà identitatea cu Sinele ?

28. Precum un om care se scufundà pentru a càuta o comoarà ascunsà în apà, tot astfel trebuie sà ne scufundàm în noi însine cu ajutorul unui   mental focalizat si lucid, controlîndu-ne suflul si cuvîntul, pentru a   gàsi locul de origine a sentimentului de "eu" .

29. Singura càutare care conduce la Realizarea Sinelui constà în a întelegesursa sentimentului de "eu", cu ajutorul unui mental interiorizat   si fàrà a pronunta cuvîntul "eu" .

Meditatia asupra ideii "eu nu sînt acesta", "eu sînt Acela" poate fi un ajutor în càutare, dar nu poate fi càutarea însàsi .

30. Dacà ne punem mental întrebarea "Cine sînt eu?", eul individual se vanàrui, confuz, în momentul în care este

atinsà Inima spiritualà si imediat Realitatea Ultimà se manifestà spontan sub aspectul "Eu-Eu". Dar desi ea se reveleazà sub aspectul de "Eu", acesta nu este egoul, ci Fiinta perfectà, Sinele Absolut .

31. Ce ar mai ràmîne de realizat pentru cel care, dupà ce si-a dizolvat egoul, este cufundat în beatitudinea Sinelui? Constiinta sa este în Sine si nimic altceva. Cine ar putea sà înteleagà aceastà stare ?

32. Dacà scrierile sacre afirmà "Acela esti tu", a medita asupra ideii "Eu sînt Acela si nu acesta" nu este decît un semn de slàbiciune mentalà, deoarece noi sîntem etern Acela, Sinele. Tot ceea ce avem de fàcut este de a càuta Sinele care este ceea ce existà cu adevàrat, Martorul .

33. Este, de asemenea, la fel de absurd a spune "Eu nu am realizat Sinele" ca si a spune "Eu nu am realizat Sinele". Ar

putea exista doi "Sine", din care unul (Sinele) sà fie obiectul càutàrii celuilalt (cel care afirmà "Eu")? Adevàrul accesibil experientei spirituale a fiecàruia

estecà nu existà decît un singur Sine .

34. Din cauza iluziei nàscute din ignorantà, oamenii, în loc sà recunoascà si sà realizeze plenar Sinele, care este întotdeauna si pentru toti Realitatea inerentà dominînd prin propria sa naturà în centrul Inimii, cautà sà afle dacà el existà, dacà el are o formà sau nu dacà este

dual sau nondual .

35. A càuta si a te stabili în Realitatea Ultimà care este Realizarea eternà, este singura Realizare. Toate celelalte realizàri (SIDDHIS) sînt asemànàtoare cu cele care se deruleazà în vis. Ar putea ele sà aparà reale celui care s-a trezit din somn? Ar putea ele sà îi înseIe pe cei care au atins Realitatea ultimà si s-au eliberat

de MAYA (iluzia) ?

36. Doar în cazul în care survine ideea "eu sînt corpul", meditatia asupra ideii "eu nu sînt acesta, eu sînt Acela" ne poate ajuta sà ràmînem detasati de corp. De ce trebuie noi sà gîndim mereu "eu sînt Acela?". Este necesar pentru un om sà întretinà ideea "eu sînt un om"? De fapt, nu sîntem noi întotdeauna Acela ?

37. Afirmatiile: "dualitatea în curs de a fi cucerità, nondualitatea în afara Realizàrii Ultime" sînt la fel de false. Atunci cînd se realizeazà o cercetare (în dualitate), ca si atunci cînd a fost gàsit Sinele, cine altul realizeazà aceasta, dacà nu "cel de-al zecelea om"?**

****Aceasta face aluzie la o povestire traditionalà despre un grup de zece prosti care plecaserà într-o càlàtorie. La un moment dat ei au trecut un rîu si dupà ce au ajuns pe celàlalt mal, au vrut sà se convingà cà trecuserà toti cu bine. Fiecare a început sà numere membrii**

grupului, dar
fiecare i-a numàrat pe ceilalti nouà si a uitat sà se numere pe sine   însusi.Gîndind cà cel de al zecelea om s-a înecat, au început sà-l   plîngà. Tocmai în acel moment trecea pe acolo un càlàtor care i-a întrebat
ce se întîmplase. El si-a dat seama imediat de cauza greselii lor si   pentru a-i convinge cà nu s-a petrecut nimic ràu, i-a pus sà treacà prin   fata lui si le-a dat, fiecàruia în parte, cîte o loviturà în momentul are   treceau, cerîndu-le sà numere loviturile .

38. Atîta timp cît omul actioneazà atasat, el recolteazà de asemenea fructeleactiunilor sale, dar atunci cînd el realizeazà Sinele càutîndsà   înteleagà cine este cel care actioneazà cu adevàrat, simtul sàu de a fi   cel care actioneazà dispare si tripla KARMA este terminatà. Aceasta este**
starea de eternà eliberare .

**SANKITA, AGAMI si PRARABDHA. Pentru explicarea acestor trei termeni vezi suplimentul la cele 40 de strofe, sutra 33 .

39. Atîta timp cît omul se considerà legat, gîndurile de înlàntuire si eliberare persistà. Càutînd ceea ce este legat se realizeazà Sinele etern, desàvîrsit si liber. Cînd ideea de înlàntuire înceteazà, ar mai putea sà subziste ideea de eliberare ?

40. Dacà se spune cà eliberarea este de trei feluri, cu formà, sau cu si fàrà formà, atunci làsati-mà sà và spun cà anularea acestor trei forme de eliberare este singura, adevàrata Eliberare .

SUPLIMENT LA CELE 40 DE STROFE (ANUBANDHAM)

"Acela în care toate aceste lumi se odihnesc, Acela din care ele sînt fàcute, Acela care le proiecteazà, Acela pentru care ele existà, Acela din cauza càruia ele

apar în existentà si Acela care este ceea ce ele sîntîn modreal - Acela singur este cel Real, Adevàrul. Acela este comoara din Inimà .

1. Prezenta în preajma înteleptilor care au realizat adevàrul ne elibereazà de atasamentele simturilor; aceste atasamente, odatàdispàrute, sîntdistruse la rîndul lor atasamentele mentalului; cei la care atasamentele mentalului sînt de asemenea distruse devin unul cu Acela (Sinele) care este imuabil. Ei ating eliberarea în aceastà viatà. Pretuiti tovàràsia unor asemenea întelepti .

2. Aceastà Stare Supremà, obtinutà aici si acum prin prezenta în preajma înteleptilor si prin meditatie profundà proprie càutàrii Sinelui în Inimà, nu poate fi obtinutà cu ajutorul unui profesor obisnuit, sau prin cunoasterea scrierilor sfinte nici prin actiuni

merituoase sinici prin orice alt mijloc .

3. Dacà ne aflàm în preajma înteleptilor si asimilàm în mod direct învàtàtura lor, la ce ne-ar mai putea folosi diferitele discipline individuale? Spuneti-mi ce rost mai are un evantai atunci cînd suflà vîntul dulce si proaspàt din sud .

4. Agitatia mentalà si excitarea corporalà sînt calmate prin influenta lunii. Mizeria si suferinta sînt eliminate cu ajutorul arborelui KALPAKA (1); pàcatele sînt spàlate prin îmbàierea în apele sacre ale Gangelui. Insà toate acestenenorociri sînt eliminate dintr-o datà prin simplul DARSHAN (Invàtàturi orale) al unui Intelept fàrà egal .

1. KALPAKA = arbore celest care acordà toate favorurile solicitate prin rugàciune .

5. Nici apa sfîntà a locurilor de pelerinaj, nici icoanele si reprezentàrile

divine fàcute din pàmînt sau piatrà nu ar putea fi comparate cu privirea plinà de gratie a Inteleptului. Acestea nu purificà decît dupà un timp îndelungat, pe cînd simpla privire plinà de bunàvointà a unui întelept este suficientà pentru a realiza spontan purificarea .

6. Discipolul: Cine este Dumnezeu ?

Maestrul: Cel care cunoaste mentalul .

Discipolul: Mentalul meu este cunoscut de Spiritul meu ?

Maestrul: Deoarece SHRUTIS-urile (scrierile sacre) afirmà: "Cunoscàtorul e Unul", tu (în calitate de cunoscàtor al mentalului) esti cu adevàrat Dumnezeu .

7. Maestrul: Cine este dupà pàrerea ta, cel ce aduce lumina ?

Discipolul: Soarele este lumina zilei, lampa este lumina noptii .

Maestrul: Care este lumina care percepe aceastà luminà ?

Discipolul: Aceastà luminà este intelectul (BUDDHI) .

Maestrul: Care este Lumina care cunoaste intelectul ?

Discipolul: Aceasta este Eul Suprem (Sinele) .

Maestrul: (Deci) tu esti Lumina supremà a (tuturor) luminilor .

Discipolul: Eu sînt Acela (Sinele) (TAT TWAM ASI) .

8. In interiorul Inimii stràluceste numai BRAHMAN Unicul, în calitate de "Eu-Eu", ATMAN, constient de El însusi. Realizati aceastà stare de fuziune constantà în Sine, intrînd în Inimà fie printr-o absorbireprofundà în interior, prin intermediul càutàrii de Sine, fie printr-o cufundare în mental, realizatà prin intermediul controlului respiratiei (1) .

(1) Aceastà strofà a fost scrisà în urmàtoarele circumstante deosebite: In tineretea sa, discipolul SHRI JAGADVESA SHASTRI l-a vizitat pe BHAGAVAN (RAMANA MAHARISHI)

în pestera de la VIRUPAL si a vrut sà rezume învàtàturile lui SHRI RAMANA în cîtveva versuri esentiale în limba sanscrità. El a început sà scrie primele trei cuvinte: "HRIDAYA KUHATA MAAGE", dar el nu a mai putut-o continua si làsînd foaia de hîrtie îndoità într-o carte pe locul lui BHAGAVAN, a plecat sà facà o baie. La întoarcere el a gàsit întreaga strofà scrisà de BHAGAVAN .

9. Pura si inalterabila constiintà a Sinelui în Inimà este Cunoasterea care, prin distrugerea Egoului, conferà Eliberarea .

10. Corpul este inert precum un vas de argilà. Deoarece el nu are constiinta lui "eu" si deoarece în starea de somn profund, fàrà corp (adicà atunci cînd nu existà constiinta corpului fizic), noi tràim experienta stàriinoastre naturale, corpul nu poate fi "eul". Atunci cine determinà simtul "eului" ? De unde

provine el ? Celor care cautàastfel si care, ajungînd sà cunoascà, se cufundà în Sine, Stàpînul SHIVA ARUNCHARA El însusi îi ràsplàteste sub forma constiintei divine a lui "eu sînt Acela", stabilità în làcasul Inimii .

11. Cine este nàscut ? Sà stiti cà este nàscut cu adevàrat doar acela

care càutînd prin intermediul întrebàrii: "de unde sînt eu nàscut ?" se naste în sursa propriei sale fiinte. Inteleptul Suprem se naste în el pen-
tru eternitate si atunci fiinta se naste în fiecare zi si-n fiecare clipà.

12. Eliminati ideea "eu sînt acest corp neînsemnat". Meditati si realizati Sinele care este beatitudine eternà. A încerca sà cunosti Sinele atasîndu-te totodatà de corp, este ca si cum ai lua un crocodil drept plutà pentru a traversa un rîu .

13. Actele de caritate si penitenta, devotiunea, YOGA, màretia Cunoasterii,

esenta, aspiratia, pacea, adevàrul, gratia, tàcerea, Starea Supremà, "moartea fàrà moarte", cunoasterea, renuntarea, eliberarea si beatitudinea - sà stiti cà toate sînt sinonime desprinderii de constiinta ideii "eu sînt corpul" .

14. Singura cale eficientà pentru KARMA, BHAKTI, YOGA si JNANA este aceea de a càuta cine este cel care are o KARMA (actiune), o VIBHAKTI (lipsàde devotiune), o VIYOGA (separare) si o AJNANA (ignorantà). Prin intermediulacestei investigatii, egoul dispare si starea de permanentà cufundare în Sine, în care nici una dintre aceste atribute negative nu a existat vreodatà, subzistà în calitate de Adevàr .

15. Existà oameni ignoranti care neîntelegînd cà ei însisi sînt sustinuti prin Puterea Dvinà, încearcà sà obtinà toate puterile supranaturale fàrà a se gîndi la Divin. Ei sînt precum cei schiopi care spun: "Imi voi putea învinge

dusmanul dacà o sà existe cineva care sà mà ajute sà stau în picioare" .

16. Deoarece atunci cînd este realizatà eliberarea, pacea mentalà devine permanentà, cum ar puteacei care îsi ataseazà mentalul de puterile paranormale - care sînt atinse doar printr-o activitate mentalà - cum ar puteaacestia sà se topeascà în beatitudinea eliberàrii, care face sà înceteze agitatia mentalà ?

17. Dumnezeu poartà povara lumii. Sà stiti cà egoul efemer care pretinde cà poartà aceastà povarà este precum un personaj sculptat la intrarea unui templu care pare cà îi suportà greutatea. A cui poate fi greseala dacàun càlàtor, în loc sà-si punà bagajul în masina care este fàcutà pentru a purta greutatea, îl plaseazà pe propriul sàu corp, simtindu-i el singur greutatea ?

18. Intre cei doi sîni, sub zona pieptului, deasupra abdomenului, existà 6 puncte

de culori diferite. Dintre acestea, unul seamànà cu un boboc de crin si se gàseste la douà degete depàrtare de zona centralà, spre dreapta. Aceasta este Inima. (1)

(1) - aceasta nu se referà la organul musculos situat în stînga, ci la centrul Inimii Spirituale, aflat în partea dreaptà a pieptului .

19. Ea este ràsturnatà, iar în interior existà o gaurà minusculà în care se aflà în mod constant un întuneric fàrà fund, precum si tendintele latente, etc. Aici se gàseste suportul întregului sistem nervos. Acesta este locul fortelor vitale ale mentalului si ai luminii constiintei .

20. Aceastà Divinitate ce stràluceste în calitate de "EU" în làcasul Inimii Lotus este adoratà ca fiind Stàpînul GUHESA. Atunci cind, gratie unei practici intensive, BHAVANA (adicà a fi în armonie cu Acela - cu Sinele), ideea "eu sînt El", adicà "eu sînt acest GUHESA",

este atît de ferm stabilità încît notiunea de eu este profund înràdàcinatà în minte si atunci cînd se ràmîne în permanentà în fuziune cu însàsi această divinitate, ea eliminà în consecintà ignoranta, cu alte cuvinte ideea "eu sînt corpul trecàtor" este disipatà precum Intunericul în fata Soarelui ce ràsare .

21. Spune-mi despre ceea ce este descris ca Inimà a tuturor oamenilor din această lume, în care, ca într-o mare oglindà, acest întreg Univers este perceput prin reflexie", l-a întrebat într-o zi RAMA pe înteleptul VASISHTA.Acesta din urmà i-a ràspuns: Dupà o adîncà cercetare de sine, cei întelepti au spus cà Inima la toate fiintele umane este dublà" .

22. Ascultà si întelege caracteristicile celor douà Inimi, una trebuind

sà fie retinutà si cealaltà eliminatà în practica spiritualà. Organul numit "inimà" care este situat într-un loc special

în regiunea pieptului din corpul fizic trebuie eliminat. Inima care are forma Cunoasterii absolute trebuie sà fie retinutà. Existînd atît în interior cît si în afarà, Ea este dincolo de aspectele intern si extern."

23. Singurà aceea este Inima Supremà si în Ea existà toatà aceastà lume. Ea este oglinda tuturor obiectelor si locul tuturor bogàtiilor. De aici provine cunoasterea pentru toate fiintele vii si doar aceastà cunoastere este consideratà a fi Inima. Aceasta nu este o parte a corpului trecàtor care este insensibil precum o piatrà la aspectele ultime" .

24. "Deci distrugerea tendintelor latente ale mentalului are loc spontan, ca efect al eforturilor realizate pentru a topi egoul în Inima Puritàtii Perfecte si a Cunoasterii Absolute, eforturi conjugate cu controlul respiratiei" .

25. "Ràmînînd continuu în Inimà prin intermediul meditatiei asupra ideii "Eu

sînt stàpînul SHIVA care este Pura Cunoastere, liberà de orice limitare calitativà", se eliminà, o, mare erou RAGHAVA, toate atasamentele egoului" .

26. "Cercetînd cu detasare cele trei stàri (de veghe, vis si somn profund) si stînd neclintit în Inima ta în starea Supremà, care este deasupra lor, fiind eliberat de iluzie, joacà-ti rolul în lume, o erou RAGHAVA! Tu ai gàsit în Inimà ceea ce este substratul real care apare apoi în lume sub toate aparentele. Deci, fàrà a abandona vreodatà acest punct de vedere, joacà-ti rolul în lume asa cum îti va place" .

27. "Precum cel care mimeazà entuziasmul si fericirea, excitarea si ura, precum celcare se preface cà ia o initiativà si simuleazà efortul, tot astfel joacà-ti rolul în lume, o, erou RAGHAVA !"

28. Cel care si-a cucerit simturile prin

starea de întelepciune este singurul adevàrat JNANI, ferm stabilit în cunoasterea de sine. Numiti-l Foc al Cunoasterii, Stàpîn al Luminii Cunoasterii si Eroul care a învins Moartea .

29. Sà stiti cà stràlucirea, inteligenta si forta se dezvoltà prin ele însele la cei care au realizat Adevàrul, la fel cum frumusetea si lumina împodobesc natura odatà cu venirea primàverii .

30. Mentalul care este eliberat de tendintele latente nu este în mod real angajat în manifestare, chiar dacà el realizeazà actiuni, la fel ca persoanele care ascultà o poveste în timp ce mentalul le umblà aiurea. Mentalul care este subjugat de tendintele latente este în mod real angajat în manifestare, chiar dacà el nu realizeazà actiuni, precum o persoanà care în vis ascensioneazà un munte si cade într-o pràpastie, desi corpul sàu ràmîne imobil în pat .

31. Pentru JNANI (eliberat) care este detasat de corpul grosier, stàrile de activitate, de somn si de SAMADHI nu semnificà altceva decît înaintarea, oprirea si deshàmarea calului unei càrute pentru càlàtorul care este adormit în ea .

32. A Patra Stare, care este dincolo de cele trei stàri, este singura Realitate. Ea este cunoscutà ca fiind starea transcendentà de "somn constient". Cele trei stàri aparente nu existà în mod real, dar sà stiti cà cea de-a patra, transcenzîndu-le, este Realul Absolut .

33. A spune cà SANCHITA (KARMA acumulatà în trecut si care trebuie sà fie consumatà în viitor) si AGAMI (KARMA acumuulatà în prezent si care trebuie sà fie consumatà în existentele viitoare) nu pot fi acumulate de JNANI, darcà PRARABDHA (KARMA care se acumuleazà în viata prezentà) se ataseazà totusi de el nu este decît o afirmatie pur formalà, un ràspuns la

o întrebare pusà de cei ignoranti. Sà stiti cà tot astfel cum, dupà moartea sotului, nici una dintre sotiile sale nu se poate sà nu fie vàduvà, tot astfel dupà distrugerea agentului, nici una dintre cele 3 KARMAS-uri nu poate subzista ca atare .

34. Pentru bàrbatii cu o slabà putere de întelegere, femeia, copii si

celelalte constituiefamilia. Sà stiti cà tot astfel pentru intelectuali existà o familie în mentalul lor formatà din nenumàrate càrti si cunostinte care reprezintà de fapt un obstacol în YOGA .

35. La ce-ar folosi stiinta celor care nu încearcà sà descifreze literele destinului (1) prin întrebarea "De unde provine nasterea noastrà, a noastrà - cei care nu ne cunoastem destinul ?" Ei au decàzut la nivelul unei masini vorbitoare. Ce altceva ar putea fi ei, o, ARUNACHALA ?

(1) Această afirmatie evocà conceptia conform càreia literele destinului unui om sînt scrise pe fruntea sa. A sterge literele înseamnà a transcende destinul sau KARMA proprie .

36. Cei care nu sînt instruiti ating Realizarea Ultimà mai repede decît cei al càror ego nu a dispàrut, în pofida stiintei lor. Cei inculti sînt salvati de actiunea implacabilà a demonului infatuàrii; ei nu sînt prinsi în cursa spre îmbogàtire. Aceasta înseamnà pentru ei mai mult decît înlàturarea unei mari nenorociri .

37. Chiar dacà ar renunta la lumea întregà si ar dobîndi întreaga cunoastere, i-ar fi foarte greu sà se elibereze celui care este càzut sub dominatia acestei josnice prostituate care este lingusirea .

38. Ce altceva poate exista în afarà de Sine dacà sîntem mereu cufundati în Sine, fàrà a ne depàrta de această stare si fàrà (a ne individualiza) vreodatà pentru

a ne diferentia de altii? Ce importantà are dacà ceilalti vorbesc despre noi? Ce conteazà dacà esti làudat sau denigrat ?

39. Pàstreazà în inimà simtul nondualitàtii, dar nu-l exprima niciodatà înactiune. O fiule, simtul nondualitàtii poate sà se aplice celor 3 lumi, dar sà stiti cà în raport cu maestrul nu va trebui niciodatà tràit .

40. Intr-adevàr eu afirm chintesenta concluziilor proclamate de filozofia VEDANTA, cu alte cuvinte: cînd egoul este distrus, el devine Acela si atunci ràmîne doar Sinele, sub forma Constiintei Absolute .

TACERE SI SINGURATATE

Discipolul: Este bine sà faci legàmîntul tàcerii ?

Maestrul: Tàcerea interioarà înseamnà renuntarea la tine însuti. Adicà vietuirea în afara egoului .

Discipolul: Singuràtatea este o necesitate pentru un SANYASIN ?

Maestrul: Singuràtatea se aflà în inima omului. Poti trài în iuresul lumii si, cu toate acestea, sà-ti pàstrezi o deplinà serenitate a mintii. Aceasta înseamnà cà tràiesti în singuràtate. Un altul tràieste în pàdure, dar nu este în stare sà-si tinà în frîu mintea; nu se poate spune despre el cà tràieste în singuràtate .

Singuràtatea este o atitudine mentalà. Fiinta legatà de lucrurile acestei lumi nu poate s-o obtinà, indiferent unde s-ar afla; dar acela care este detasat de lume, tràieste în singuràtate, oriunde s-ar afla .

Discipolul: Ce este MAUNA ?

Maestrul: MAUNA este starea care transcende vorbirea si gîndirea. Este meditatia în carenu existà activitate mentalà. Ea constà în supunerea mintii. Meditatia profundà este o vorbire fàrà de sfîrsit. Tàcerea vorbeste neîncetat, este un etern torent de "limbaj". Acesta se

opreste   atunci cînd începem sà vorbim, càci vorbele pun stavilà acestui "limbaj" mut. Discursuri si conferinte pot sà-i captiveze pe oameni ore întregi,   fàrà sà le fie de vreun folos. Tàcerea însà este permanentà si face ca   întreaga umanitate sà evolueze. Tàcerea este însàsi elocventa. Indrumàrile   verbale nu sînt niciodatà atît de elocvente ca tàcerea. Ea însàsi este o   continuà elocventà... Este cel mai bun limbaj. Existà o stare în care cuvintele înceteazà, fàcîndu-i loc tàcerii .

Discipolul: Dar atunci, cum ne-am mai putea exprima gîndurile pentru a comunica între noi ?

Maestrul: Aceasta nu este o necesitate decît atunci cînd existà simtul dualitàtii...

- 20 -

Discipolul: De ce nu merge BHAGAVAN sà propàvàduiascà adevàrul tuturor   oamenilor de pe Pàmînt ?

Maestrul: De unde stii cà n-o fac? A propovàdui înseamnà oare a te urca la tribunà ca sà tii cuvîntàri? A propovàdui înseamnà a transmite Cunoasterea; aceasta nu se poate face cu adevàrat decît în tàcere. Ce-ai zice despre un om care ascultà o predicà timp de o orà si pleacà fàrà sà fi ajuns sà-si schimbe viata? Comparati-l cu acela care se aseazà la picioarele unei Sfinte Prezente si duce cu sine, întorcîndu-se acasà, un mod de a gîndi cu totul nou. Ce este mai bine: sà predici cu glas tare dar fàrà efect, sau sà ràmîi tàcut, revàrsînd razele fortei làuntrice în jurul tàu ?

Gîndeste-te si la originea vorbirii. La început este cunoasterea abstractà, din care purcede egoul. La rîndul sàu, acesta zàmisleste gîndirea, iar gîndirea dà nastere cuvintelor. Prin urmare, cuvîntul este strànepotul Izvorului originar. Si dacà el este atît de eficient, gîndeste-te de

cîte ori trebuie sà fie mai puternicà propovàduirea prin tàcere! Dar oamenii nu înteleg acest adevàr simplu si limpede, adevàrul experientei lor de zi cu zi, vesnic, mereu prezent. Acest adevàr este cel al Sinelui .

Existà oare cineva care care sà nu aibà cunoastintà de Sine? Dar oamenilor nu le place sà audà vorbindu-se despre acest adevàr. Ei au nevoie de lumea de dincolo, de cer, de infern si de reîncarnare. Pentru cà eiiubesc mai mult misterul decît Adevàrul, religia le dà ceea ce îsi doresc, în speranta de a-i aduce în cele din urmà la Sine; atunci de ce sà nu ne statornicim în El, chiar de acum, aici, în clipa aceasta? Pentru a fi martor altor lumi, sau pentru a face speculatii pe seama lor, Sinele este absolut necesar; acestea nu sînt diferite de El. Chiar si atunci cînd

cel ignorant crede cà vede obiectele, el nu vede altceva decît Sinele .

DISCIPLINA MENTALA

Discipolul: Cum pot sà-mi disciplinez mintea ?

Maestrul: Nici o minte nu trebuie disciplinatà dacà realizezi Sinele. Sinele stràluceste cînd mentalul dispare. Indiferent dacà mintea unui realizat este activà sau nu, doar Sinele existà (cu adevàrat) pentruel, càci mintea, corpul si lumea nu sînt despàrtite de Sine. Ar putea oare toate acestea sà fie altceva decît Sinele? Atunci cînd esti constient de aceasta, cînd ai înteles acest adevàr, pentru ce ti-ai mai face griji din pricina acestor umbre zadarnice? Cum ar mai putea ele sà afecteze Sinele ?

Discipolul: Dar dacà mentalul nu este decît o umbrà, cum vom putea cunoaste Sinele ?

Maestrul: Sinele este însàsi Inima ce stràluceste prin propria ei luminà. Iluminarea vine din Inimà si se îndreaptà spre creier, sediul mentalului.Noi privim lumea cu mintea, deci prin lumina reflectatàa Sinelui. Lumea este perceputà printr-un act al mintii. Atunci cînd mintea esteiluminatà, ea este constientà de lume; dar atunci cînd mintea este în întuneric,nu este constientà de nimic. Dacà îti îndrepti mintea spre interior, càtre izvorul iluminàrii, cunoasterea obiectivà înceteazà, si în Inimà va stràluci numai Sinele .

Luna stràluceste pentru cà reflectà lumina soarelui. Atunci cînd soarele asfinteste, luna ne ajutà sà distingem obiectele, datorità luminii pe care o reflectà. Dar atunci cînd soarele ràsare din nou, nimeni nu mai are nevoie de lunà, al càrei disc se vede totusi pe cer .

Mintea si Inima nu se pot compara.

Mintea ne este de folos datorità luminii pe care o reflectà. O folosim pentru a vedea obiectele. Cîndo întoarcem spre interior, ea se cudundà în Izvorul iluminàrii,care stràluceste prin el însusi. Atunci mintea este ca luna în timpul zilei. Cînd este întuneric, ai nevoie de o lampà ca sà faci luminà. Dar atunci cînd soarelea ràsàrit, orice lampà a devenit inutilà, càci obiectele sînt

vizibile. Pentru a vedea soarele nu ai nevoie de nici o lampà, ajunge numai sà-ti îndrepti privirea spre astrul luminos al zilei .

Tot astfel, pentru a vedea obiectele, ai nevoie de lumina pe care o reflectà mintea. Pentru a vedea însà Inima, este de ajuns ca toatà atentia sà se îndrepte càtre ea. Atunci mintea nu mai conteazà, si Inima va stràluci în toatà splendoarea, prin propria ei luminà .

Discipolul: Dupà ce am pàràsit

ASRAMUL, în octombrie, m-am simtit învàluit, timp de vreo zece zile, de această pace care domneste în jurul dumneavoastrà. In fiecare clipà, chiar si în timpul celei mai intense activitàti cotidiene, simteam în adîncul meu această pace în sînul unitàtii; era ceva asemànàtor cu dedublarea constiintei, care apare atunci cînd motài în timpul unei conferinte plicticoase. Apoi totul dispàrea si mà întorceam la obisnuitele fleacuri stupide. Munca nu ne lasà suficient timp pentru meditatie. Ajunge oare sà mà gîndesc neîncetat cà "Eu sînt" în timp ce muncesc ?

Maestrul (dupà un scurt moment de tàcere): Dacà îti întàresti spiritul, această pace va continua fàrà încetare. Durata ei este proportionalà cu forta mentalà dobîndità printr-o practicà asiduà. O minte astfel "îmbàiată" ajunge repede în stare sà urmeze cursul

rîului. In acest caz,   indiferent dacà te afli sau nu în activitate, rîul nu va fi nici deviat,   nici întrerupt. Nu munca este adevàratul obstacol, ci ideea cà tu esticel care o face .

Discipolul: Trebuie sà facem meditatii special ca sà ne întàrim mintea ?

Maestrul: Nu, dacà pàstrati mereu în minte ideea cà nu este vorba de munca voastrà personalà. La început trebuie sà faceti eforturi ca sà   fiti constienti de aceasta tot timpul, dar mai tîrziu devine un lucru   firesc si continuu. Atunci munca se va face de la sine si pacea làuntricà îsi va pàstra întreaga puritate .

Meditatia este adevàrata voastrà naturà .

Acum o numiti meditatie pentru cà sînteti distrasi de alte gînduri. Dar atunci cînd acestea sînt eliminate, ràmîneti singuri - adicà în starea de meditatie, eliberati de orice gînd. Iar ceea

ce încercati sà dobînditi prin eliminarea gîndurilor este adevàrata voastrà naturà. Aceastà înlàturarare a gîndurilor parazite, voi o numiti meditatie. Dar atunci cînd practica ajunge sà se aseze pe baze solide, adevàrata naturà se manifestà în toatà spendoarea, si descoperim cà aceasta este adevàrata meditatie .

Discipolul: Cu cît încercàm mai mult sà meditàm, cu atît mai puternice devin gîndurile parazite !

Maestrul: Da, tot felul de gînduri apar în timpul meditatiei. E un lucru firesc, pentru cà tot ce este ascuns în voi iese atunci la luminà. Dacà toate acestea n-ar fi aduse la suprafatà, cum am mai putea sà le distrugem? Gîndurile apar oarecum spontan, pentru ca, în cele din urmà, sà
disparà, întàrind astfel mentalul .

Discipolul: Existà momente în care persoanele si lucrurile capàtà o formà vagà, transparentà, ca într-un vis. Nu ne

mai dàm seama cà ele vin dinafarà;sîntem constienti în mod pasiv de existenta lor, fàrà sà mai le raportàm la noi însine. Atunci spiritul se scaldà într-o pace profundà .

Oare în astfel de momente sîntem pregàtiti sà ne cufundà în Sine ? Sauo astfel de stare e nesànàtoasà, provenind dintr-un fel de autohipnozà?E bine sà o întretinem datorità pàcii temporare pe care o aduce ?

Maestrul: Existà în noi o stare de constiintà asociatà unei linisti làuntrice; este exact starea în care trebuie sà ajungem. Dar faptul de a pune întrebàricu privire la aceasta fàrà a fi înteles cà e vorba despre Sine, aratà cà starea experimentalà nu e stabilà, ci întîmplàtoare .

Verbul "a se cufunda" se potriveste atunci cînd e vorba despre tendinte extrovertite.Mentalul trebuie dirijat si introvertit, în asa fel încît sà secufunde

la o adîncime mai mare decît cea aparentelor exterioare. Dar atunci cînd pacea domneste ca o reginà, fàrà sà umbreascà totusi constiinta, mai e oare nevoie sà ne cufundàm? Atîta timp cît nu întelegem

cà e vorba despre Sine, efortul pentru a ajunge în această stare se poate într-adevàr numi o "scufundare". In acest sens putem folosi verbul "a se cufunda" în loc de "a realiza". In această luminà întrebarea pe care ati pus-o nu-si mai are rostul .

Discipolul: Mintea mea continuà sà aibà o preferintà pentru copii, poate cà din cauzà cà forma unui copil este adeseori folosità pentru a personifica Idealul. Cum sà fac sà depàsesc această preferintà ?

Maestrul: Fixeazà-te asupra Sinelui. De ce sà te mai gîndesti la copii si la reactiile tale fatà de ei ?

Discipolul: Mi se pare cà a treia mea vizità la TIRUVANNMALAI mi-a intensificat simtul egoismului si m-a fàcut sà meditez mai greu. E întîmplàtor sau ar fi mai bine sà evit astfel de locuri pe viitor ?

Maestrul: E imaginar. Acest loc, sau indiferent care altul, se aflà în tine însuti. Trebuie sà pui capàt unor astfel de scorneli: càci locurile, sà-ti fie clar,n-au nimic de-a face cu activitàtile spiritului. Asta e valabil si pentru mediul tàu înconjuràtor; tu nu te afli în el ca urmare a unei alegeri personale. El apare în mod natural si îti este impus într-o oarecare màsurà. Trebuie sà te ridici deasupra, fàrà sà te lasi prins în capcana lui .

(Un bàietel de opt ani si jumàtate vine si se aseazà în camera unde se întîlneau discipolii pe la ora 5 seara, pe cînd BHAGAVAN era plecat pe Munte. Cît timp a lipsit el, bàietelul a vorbit despre YOGA si despre VEDANTA într-o

tamilàpurà, simplu si literar, cu numeroase citate din învàtàturile Sfintilor si din Scripturile Sacre. Atunci cînd sosi BHAGAVAN, care lipsise trei sferturi de orà, s-a întors, o liniste deplinà domnea în încàpere. Copilul a ràmas douàzeci de minute în prezenta lui SRI BHAGAVAN fàrà a scoate o vorbà, dar si fàrà a-si lua privirea de la el. Apoi au început sà-i curgà lacrimi din ochi. Le-a sters cu mîna si a plecat la putin timp dupà aceea, spunînd cà mai are de asteptat Realizarea Sinelui .

Discipolul: Acest copil este extraordinar ! Cum se explicà asta ?

Maestrul: Caracteristicile ultimei sale vieti sînt foarte marcante la el. Dar oricît de puternicà ar fi amprenta lor, ele nu se pot manifesta decît cînd minteae calmà si împàcatà. Toatà lumea stie cà atunci cînd te stràduiesti sà-ti trezesti memoria te confrunti deseori cu un esec, în timp

ce alteori esti pur si simplu stràfulgerat de amintiri dacà mintea ràmîne linistità .

Discipolul: Cum putem face ca mintea rebelà sà devinà calmà si linistità ?

Maestrul: Intoarceti-và la izvorul ei ca s-o faceti sà disparà, sau practicati o renuntare totalà ca s-o înfrîngeti total. Acest sacrificiu este echivalentulCunoasterii Sinelui. Ambele cài implicà în mod necesar propria voastrà disciplinare. Ego-ul nu se supune decît atunci cînd recunoaste prezenta Puterii Supreme .

Discipolul: Cum as putea sà scap din SAMSARA, ce pare a fi adevàrata cauzà a agitatiei noastre mentale? Renuntarea nu este oare un mijloc eficient pentru a obtine linistea spiritului ?

Maestrul: SAMSARA nu existà decît în mintea noastrà. Ati auzit vreodatà ca lumea sà strige: "Iatà-mà, sînt eu, lumea!"? Dacà-ar fi asa i-am simti neîncetat prezenta,chiar si în timpul

somnului. Dar cum ea nu existà de fapt în timp ce dormim, înseamnà cà nu e permanentà. Iar ceeace nue statornic n-ar putea avea nici un fel de substantà. Intrucît lumea n-are nici un fel de realitate în afara Sinelui, acestuia îi este usor sà o supunà. Doar Sinele e permanent. Renuntarea constà în a nu confunda Sinele cu non-Sinele. Indatà ce ignoranta care face ca acestea sà parà identice este distrusà, non-Eul înceteazà de a mai exista. Abia atunci apare adevàrata renuntare .

Discipolul: Putem munci în lume în mod detasat chiar si în absenta unei astfel de renuntàri ?

Maestrul: Numai un ATMA-JNANI poate fi un bun KARMA-YOGHIN .

Discipolul: BHAGAVAN condamnà filozofia DVAITA ?

Maestrul: DVAITA presupune confuzia

între Sine si non-Sine. ADVAITA înseamnà non-identificarea acestora .

BHAKTI SI JNANA

BHAKTI = Adorare sau devotiune, o dàruire ardentà càtre un ideal spiritual .
JNANA = "Cunoasterea" veritabilà - a experimenta în mod continuu cà "Eu sînt BRAHMAN", "totul este Sinele" .
Discipolul: SRI BHAGAVATA ne-a învàtat o metodà pentru a-l gàsi pe KRISHNA în adîncul Inimii noastre: aceea de a ne închina în fata a tot ceea ce existà si a privi totul ca fiind însusi Dumnezeu. Poate fi acesta drumul care sà ducà la Realizarea Sinelui? Nu este mult mai usor sà-l adoràm pe BHAGAVAN în tot ceea ce mintea noastrà descoperà în interiorul si în afara noastrà, decît sà investigàm supramentalulprin întrebarea interioarà "Cine sînt eu?"
Maestrul: Và gînditi la Dumnezeu

atunci cînd îl vedeti în tot ceea ce există? Cu sigurantà cà và gînditi la El dacà îl vedetipretutindeni în jurul nostru. Pàstrîndu-l pe Dumnezeu în inima voastrà ajungeti la DHYANA; DHYANA este etapa care precede Realizarea Ultimà. Nu există decît o singurà Realizare: aceea a Sinelui, în Sine. Ea nu poate sà fie exterioarà Sinelui, iar DHYANA precede această Realizare, Este Absolut lipsit de importantà dacà practicati DHYANA (meditatia) asupra lui Dumnezeu sau asupra Sinelui, deoarece scopul ultim este acelasi. In nici un fel nu puteti scàpa de Sine. Dacà vreti Sà-l vedeti pe Dumnezeu în tot, nu îl veti vedea de asemenea, în voi însivà? Dacà totul este Dumnezeu, nu sînteti si voi inclusi în El? Voi însivà sînteti Dumnezeu. Este atît de surprinzàtor faptul cà totul este Dumnezeu? Această metodà este indicatà în SRI BHAGAVATA si în alte càrti. Totodatà însà, chiar si această

disciplinà spiritualàpresupune existenta unui martor sau gînditor. Cine este acesta ?

Discipolul: Cum poate fi vàzut Dumnezeu imanent în toate lucrurile ?

Maestrul: A-l vedea pe Dumnezeu înseamnà a fi Dumnezeu. Nu existà un "tot" care sà fie în afara lui Dumnezeu, în care el ar putea sà fie imanent. Numai el existà .

Discipolul: Este necesar sà citim BHAGAVAD-GITA din cînd în cînd ?

Maestrul: Mereu .

Discipolul: Care este relatia dintre BHAKTI si JNANA ?

Maestrul: Starea eternà, constantà si naturalà, care constà în a ràmîne în Sine, se numeste JNANA. Dar pentru a ràmîne în Sine trebuie Sà iubesti Sinele. Dumnezeu fiind Sinele, iubirea Sinelui echivaleazà cu iubirea de Dumnezeu. Numai aceastà iubire este BHAKTI. JNANA si BHAKTI sînt deci unul si

acelasi lucru.

Dicipolul: Atunci cînd recit NAMA-JAPA (repetarea unui nume divin) timp de o orà sau mai mult, intru într-o stare comparabilà cu cea a somnului. Apoi mà trezesc si constat cà JAPA mea s-a întrerupt, si reîncep sà o repet .

Maestrul: "Comparabilà cu somnul". Expresia este corectà. Aceasta este starea naturalà. Deoarece deocamdatà và identificati cu egoul, considerati cà aceastà stare naturalà care survine în timpul tehnicii de JAPA este cevacare và întrerupe lucrul cu MANTRA. Trebuie deci sà repetati aceastà experientà pînà cînd veti ajunge sà intelegeti cà prin aceastà tràire và cufundati de fapt în starea voastrà naturalà. Veti descoperi atunci cà JAPA nu este indispensabilà, dar ea va putea continua totodatà, într-un mod automatic. Nelàmuririle actuale provin dintr-o identificare gresità: và identificati cu mentalul care repetà JAPA.

JAPA semnificà a te raporta la un singur gînd, eliminînd toate celelalte gînduri. Acesta este scopul

sàu si ratiunea sa de a exista. Ea (JAPA) conduce la DHYANA, iar aceasta sfîrseste prin Realizarea Sinelui în JNANA .

Discipolul: Cum trebuie sà practicàm NAMA-JAPA ?

Maestrul: Nu trebuie niciodatà sà repetàm numele lui Dumnezeu mecanic si într-un mod superficial fàrà a avea în adîncul inimii iubirea de Dumnezeu. Repetînd numele Sàu, trebuie sà îl invocàm cu fervoare si sà ne abandonàm fàrà rezerve. numai dupà acest sacrificiu Numele luiDumnezeu ràmîne constant în om .

Discipolul: De ce folos este atunci sà ne dàruim unei càutàri spirituale - VICHARA (Investigarea lucrurilor profunde printr-o metodà rationalà) ?

Maestrul: Abandonul nostru în Dumnezeu nu are un efect total decît atunci cînd este realizat într-o deplinà cunoastere a cauzei. Dar o asemenea întelegere nu apare decît dupà o càutare spiritualà si dupà reflexie. Ea se terminà invariabil printr-o renuntare totalà. Nu existà nici o diferentà între JNANA si sacrificiul absolut de Sine pentru Dumnezeu: în gînduri, în cuvinte si în actiuni. Pentru a fi complet, acest abandon trebuie sà fie neconditionat, deoarece cel ce îl iubeste pe Dumnezeu nu cere nici o favoare si nu negociazà cu el. Un asemenea abandon cuprinde totul. Este în acelasi timp JNANA, VAIRAGYA (detasarea completà, abandonarea tuturor dorintelor), devotiune si iubire .

PACEA SI FERICIREA

Discipolul: Cum pot sà obtin pacea? Am impresia cà nu o pot obtine prin

VICHARA (Investigarea adevàrurilor profunde printr-o metodà rationalà) .

Maestrul: Pacea este starea ta naturalà. Mentalul este cel care creeazà obstacole. VICHARA ta a fost în întregime o creatie a mentalului. Cautà natura spiritului, si vei vedea cà mentalul va dispàrea. Càci nu existà nimic din toate acestea, decît un mental fàrà gînduri. Deoarece gîndurile apar totusi fàrà încetare, tu le atribui o origine pe care o numesti spirit sau mental. Dar atunci cînd cauti natura celui din urmà, sfîrsesti prin a descoperi cà el nu existà. Cînd mentalul dispare astfel, te scufunzi în pacea eternà .

Discipolul: Prin poezie, muzicà, JAPA, BHAJANA, peisajele minunate pe care le vedem, lectura unor poezii religioase, etc., se întîmplà sà constientizàm un veritabil sens al Unicitàtii. Acest sentiment de pace profundà si preafericità (în care eul personal nu ocupà nici un loc) este totuna cu acea

cufundare în Inimà despre care vorbeste BHAGAVAN? Practica spiritualà îndreptatà càtre asemenea stàri va putea conduce la un SAMADHI (stare de fuziune cu Divinul) mai profund si pînà la urmà la deplina si totala viziune a Realului ?

Maestrul: Fericirea existà atunci cînd mentalul se aflà în prezenta unor lucruri plàcute. Acestea este fericirea inerentà a Sinelui; nici o altà fericire nu existà. Fericirea nu este nici stràinà, nici îndepàrtatà. In aceste ocazii pe care le gàsesti plàcute, de fapt te cufunzi în Sine. Aceastà cufundare prilejuieste o fericire neconditionatà care existà prin ea însàsi. Dar diferitele asociatii de idei te fac sà atribui aceastà fericire altor lucruri sau altor evenimente, pe cînd, de fapt, fericirea se aflà în tine. Intr-o asemenea situatie te cufunzi în Sine, cu toate cà o faci în mod inconstient. Dacà ajungi sà o faci în mod constient, cu

convingerea venind din experienta cà esti identic cuRealitatea, atunci numesti Realizare. Vreau ca tu sà te cufunzi deci în mod constient în Sine, adicà în Inimà .

JNANI SI LUMEA

Discipolul: JNANI (cel eliberat) percepe lumea ?

Maestrul: de la cine vine o asemenea întrebare? De la un JNANI sau de la

un AJNANI (om ignorant) ?

Discipolul: Admit cà de la un AJNANI .

Maestrul: Incearcà lumea sà afle dacà într-adevàr existà ?

Discipolul: AJNANI vede si cunoaste lumea si obiectele ei, care îi afecteazà simturile: auzul, gustul, etc. JNANI experimenteazà în acelasi fel lumea ?

Maestrul: Vorbesti despre a vedea si despre a cunoaste lumea. Ori, tu te ignori pe tine însuti (desi tu esti subiectul care cunoaste si care este indispensabil

cunoasterii obiectului). Cum vei putea întelege natura adevàrat a lumii care constituie obiectul de cunoscut? Fàrà îndoialà cà obiectele afecteazà corpul si organele de simt; dar oare corpul tàu este cel care pune întrebarea? Declarà oare corpul tàu: "simt acest obiect, el este real?", sau vine oare lumea sà-ti spunà: "Eu lumea, sînt realà?"

Discipolul: Incerc doar sà înteleg punctul de vedere al unui JNANI despre lume. Lumea mai poate fi perceputà dupà ce s-a obtinut Realizarea Sinelui ?

Maestrul: De ce sà te fràmînti în legàturà cu lumea si cu ceea ce survine dupà Realizarea Sinelui? Realizeazà mai întîi Sinele. A percepe sau a nu percepe lumea - acestea nu au nici o importantà. In timpul somnului tu nu percepi universul material si vice-versa, pierzi ceva în acest moment pentru cà percepi obiectele exterioare? Este un fapt cu totul lipsit de importantà, atît pentru JNANI

cît si pentru AJNANI dacà ei percep sau nu lumea. Amîndoi o vàd, dar punctul lor de vedere diferà .

Discipolul: Dacà JNANI si AJNANI percep lumea în aceeasi manierà, prin ce diferà ei ?

Maestrul: Vàzînd lumea, JNANI vede Sinele care formeazà substratul acestei lumi. AJNANI, fie cà vede, fie cà nu vede lumea, îsi ignorà fiinta lui adevàratà, Sinele .

Ia exemplul imaginilor care se miscà si care se vàd pe ecran în timpul unui film la cinema. Ce existà în fata ta înainte de a începe filmul; în aparentà, scenele acestuia sînt reale. Dar încearcà sà te duci si sà le prinzi! Ce-ti ràmîne între degete? Numai ecranul, pe care personajele pàreau atît de reale. Dupà prezentarea filmului, cînd imaginile dispar, ce mai ràmîne ? Din nou, doar ecranul .

La fel este si cu Sinele. El singur existà; imaginile se duc si vin. Dacàesti mereu

concentrat asupra Sinelui, nu esti înselat de aparenta spectacolului si pentru tine nu are importantà dacà el apare sau dispare. Ignorînd Sinele, AJNANI gîndeste cà lumea este realà, tot asa cum, ignorînd ecranul, el vede numai scenele filmului, ca si cum ele ar exista înafara pînzei. Cînd vei constientiza faptul cà fàrà martor nimic nu poate fi perceput, tot asa cum nu pot exista imaginile de pe ecran, atunci nu vei mai comite erori. JNANI si-a dat seama o datà pentru totdeauna cà ecranul, cu imaginile care se vàd pe el, nu este nimic altceva decît Sinele. Cînd nu existà spectacol, Sinele se manifestà fàrà imagini, el ràmîne nemanifestat. JNANI ràmîne indiferent la formele sub care poate sà se prezinte Sinele: El este mereu Sinele. Dar AJNANI îl vede pe JNANI în plinà actiune si nu-i poate întelege natura .

Discipolul: Exact acelasi lucru m-a

fàcut sà pun prima mea întrebare: cel ce a realizat Sinele percepe lumea ca si noi? Dacà asa stau lucrurile, mi-ar place sà stiu ca pàrere aveti Dumneavoastrà despre disparitia misterioasà a acelei fotografii, ieri ?

Maestrul (surîzînd): Faci aluzie la fotografia templului din MADURA. (Cu cîteva minute mai înainte trecea din mînà în mînà printre vizitatorii care o priveau, fiecare cînd îi venea rîndul. Probabil cà din neatentia cuiva, fotografia alunecase între paginile vreunei càrti pe care ei tocmai o consultau în acel moment) .

Discipolul: Da, tocmai la acest incident mà gîndesc. Care este punctul Dumneavoastrà de vedere? Fotografia a fost càutatà peste tot si în final nu a mai fost regàsità. Cum explicati Dumneavoastrà aceastà misterioasà

disparitie, chiar în momentul în care

toatà lumea voia sà o vadà ?
Maestrul: Imagineazà-ti cà în vis m-ai lua cu tine în patria ta îndepàrtatà, Polonia. Te trezesti si îmi spui: "Am visat una si alta.Ai avut acelasi vis cu mine, si ti-ai dat seama cà eu te luam cu mine în Polonia?" Aceastà cercetare nu are pentru tine nici cea mai micà importantà .
Discipolul: Dar în ceea ce priveste fotografia pierdutà, incidentul s-a desfàsurat sub ochii Dumneavoastrà .
Maestrul: Fotografia care a fost vàzutà, apoi pierdutà, cît si întrebarea ta despre ea, toate acestea nu reprezintà, de fapt, decît o simplà operatiune a mentalului tàu .
PURANA ne povesteste o întîmplare care ilustreazà acest punct de vedere. Cînd SITA plecà din mînàstire, în pàdure, RAMA începu sà o caute, strigînd-o pe nume cît putea de tare: "Oh, SITA, SITA!". PARVATI si PARAMESWARA

vàzurà din înaltul cerului ce se petrecea în pàdure. PARVATI îsi exprimà surpriza càtre SHIVA, spunîndu-i: "L-ai làudat pe RAMA si l-ai considerat ca fiind perfect. totusi vezi cum se poartà, cum se tînguie pentru pierderea SITEI!"

- "Dacà ai îndoieli în privinta perfectiunii lui RAMA", ràspunse SHIVA, "pune-l tu însàti la încercare. Prin virtutea YOGA-MAYEI tale ia-ti înfàtisarea lui SITA si apari dinaintea lui". PARVATI se supuse si apàru înaintea lui RAMA sub tràsàturile exacte ale SITEI; dar, spre mareasa surprindere, RAMA nu-i luà în seamà prezenta si continuà sà strige: "Oh, SITA, SITA!", ca si cum ar fi fost orb .

Discipolul: Nu înteleg morala acestei întîmplàri .

Maestrul: Dacà RAMA ar fi càutat într-adevàr prezenta corporalà a SITEI, ar fi recunoscut-o pe SITA pe care o pierduse în persoana care se afla

dinaintea lui. Dar nu, pentru el SITA dispàrutà era la fel de irealà ca si cea care tocmai apàruse în fata ochilor lui. RAMA nu era cu adevàrat orb; dar pentru el, un JNANI, plecarea SITEI în sihàstrie, disparitia sa, càutàrile pe care le fàcuse, ca si aparitiile lui PARVATI sub tràsàturile SITEI, totul era la fel de ireal. Intelegi, acum, incidentul cufotografia dispàrutà ?

Discipolul: N-as putea spune cà-mi este foarte clar. Lumea pe care o vedem, o simtim si o percepem în atîtea moduri este, deci o iluzie, un vis ?

Maestrul: Dacà tu cauti adevàrul, nu ai decît o alternativà, si aceasta este acceptarea irealitàtii lumii .

Discipolul: De ce ?

Maestrul: Dintr-un motiv simplu: dacà tu nu abandonezi ideea cà lumea este realà, spiritul tàu este continuu atasat de această lume. Dacà iei aparenta drept realitate, nu vei cunoaste niciodatà

Realitatea, desi numai Realitatea singurà existà. Acest lucru este ilustrat prin analogia cu sarpele si frînghia. Dacà tu vezi sarpele, nu poti vedea frînghia, cu toate càea existà. Sarpele inexistent devine real în ochii tài, în timp ce frînghia realà pare a fi, în întregime inexistentà .

Discipolul: E usor sà accepti la modul intelectual ipoteza cà lumea nu este realà, dar este greu sà ai convingerea cà ea e, realmente, irealà .

Maestrul: Pentru tine, universul visului tàu este perfect real atunci cînd visezi. Atît timp cît dureazà iluzia, tot ceea ce vezi, simti, etc, în aceastà lume a visului îti pare real .

Discipolul: Atunci înseamnà cà lumea nu este nimic altceva decît un vis?

Maestrul: Pui tu oare la îndoialà realitatea perceptiilor tale atunci cînd visezi? Tu poti visa cà faci lucruri cu totul imposibile, de exemplu cà tocmai discuti,

vesel, cu o persoanà, în realitate, defunctà. Pentru   cîteva clipe ai putea avea o îndoialà în vis si atunci îti spui: "Dar   credeam, totusi, cà el este mort". Apoi mentalul tàu pare cà se împacà cu aceastà idee. Prietenul tàu decedat sfîrseste prin a fi perfect viupentru   tine, în vis. Cu alte cuvinte, visul, atunci cînd este tràit, nu-ti

permite nici o îndoialà asupra realitàtii sale .

In acelasi fel, îti este imposibil sà pàstrezi cea mai micà suspiciune   cu privire la realitatea lumii percepute în starea de veghe. Cum arputea   mentalul, care el însusi a creat lumea, sà admità irealitatea ei? Aceasta   este semnificatia comparatiei fàcutà dintre lumea experimentatà în starea   de veghe si lumea visului. Amîndouà sînt creatii ale mentalului. In timp   ce acesta se complace într-una sau cealaltà, el este

incapabil sà nege realitatea lumii visului atunci cînd viseazà, si a lumii stàrii de veghe atunci cînd este în starea de veghe. Dacà, dimpotrivà, îti retragi complet mintea fatà de lume, o întorci càtre interior si ràmîi în aceastà stare, adicàdacà esti mereu concentrat asupra Sinelui, care este substratul întregii experiente, vei descoperi cà lumea, care pentru moment îti este perceptibilà într-un singur fel, este la fel de irealà ca aceea pe care o tràiesti în vis .

Discipolul: Cum am spus deja, noi vedem si simtim lumea într-o multime de feluri. Aceste senzatii sînt reactii la obiectele vàzute, simtite, etc. si nu sînt creatii mentale ca cele din vis, care diferà nu numai de la o persoanà la alta, ci chiar si pentru aceeasi persoanà. Aceasta nu dovedeste realitatea obiectivà a lumii ?

Maestrul: Tot ceea ce spui despre atributele si contradictiile lumii visului

le declari în acest moment, cînd esti treaz. In timp ce visezi, totul pare perfect coerent. Aceasta revine la a spune cà dacà îti este sete în vis, vei bea în mod iluzoriu apà iluzorie, care-ti va potoli setea iluzorie. Toate acestea pentru tine sînt reale. Ele nu au nici o legàturà cu iluzia, atît timp cît nu stii cà visul însusi este o iluzie. La fel este cu lumea perceputà în timpul stàrii de veghe: senzatiile pe care le ai în acest moment sînt perfect coordonate si astfel îti dau impresia cà lumea este realà .

Dacà, dimpotrivà, lumea este o realitate care existà prin ea însàsi, ceea ce înmod evident tu vreisà afirmi atunci cînd vorbesti despre obiectivitatea ei, ce o împiedicà sà se reveleze în timpul somnului? Nu spui niciodatà cà nu existi în timpul somnului tàu .

Discipolul: Intr-adevàr, eu nu neg cà lumea existà atunci cînd dorm. Ea existà pe întreaga duratà a somnului meu. Dacà

în acel moment eu nu o vàd, totusi, cei care sînt în starea de veghe, sînt constienti de ea .

Maestrul: Pentru a declara cà existi în timp ce esti adormit, ai avut nevoie sà-i chemi pe ceilalti drept màrturie pentru a ti-o dovedi. De ce cauti màrturia lor acum? Acesti "altii" nu pot sà-ti spunà cà au vàzut lumea (în timpul somnului tàu) decît cînd tu însuti esti treaz. Din contrà,în ceea ce priveste propria-ti existentà, lucrurile stau cu totul altfel. Trezindu-te, declari cà ai dormit bine, si astfel afirmi cà ai fost constient de tine însuti, pe durata celui mai profund somn în care totusi n-ai avut nici cea mai micà notiune despre existenta lumii. Acum, în acest moment, chiar dacà esti treaz, lumea este cea care îti declarà: "Eu sînt real", sau tu esti cel care afirmà aceasta ?

Discipolul: Bineînteles cà cel care afirmà sînt eu, dar o spun în legàturà cu lumea .

Maestrul: Ei bine, atunci această lume pe care o calificici drept realà îsi bate joc, de fapt, de tine, càci tu încerci sà-i dovedesti realitatea în timp ce nu-ti cunosti propria ta Realitate .

Vrei sà dovedesti într-un fel sau altul cà lumea este realà. Dar care este criteriul realitàtii? Real este doar ceea ce existà prin sine însusi, care se reveleazà prin sine însusi si care este etern si imuabil .

Lumea existà prin sine însàsi? A fost ea vreodatà vàzutà altfel decît cu ajutorul mintii? In somn, nu existà nici mental, nici lume. In starea de veghe, existà mental si de aceea existà si lumea. ce înseamnà această continuà alternantà? Te-ai familiarizat cu principiile logicii inductive, considerate a fi însàsi baza investigatiei stiitifice. De ce nu încerci sà rezolvi problema realitàtii lumii folosindu-te de aceste principii

universale de logicà ?

Cu de la tine putere, poti declara "exist". Aceasta înseamnà cà existenta ta nu este o existentà obiectivà, ci cà ea este existenta de care esti constient. In mod real, ea este Existenta purà care este identicà cu Constiinta .

Discipolul: Lumea poate sà nu fie constientà de sine însàsi, totusi ea există .

Maestrul: Constiinta nu este niciodatà altceva decît constiinta Sinelui. Fiind constient de ceva, esti esentialmente constient de tine însuti. O existentà care ar fi inconstientà de ea însàsi, iatà o formulare care ascunde în sine o contradictie în termeni. Aceasta nu ar fi deloc o existentà, ci un atribut, pe cînd adevàrata Existentà, SAT nu este un atribut, ci însàsi Substanta. Aceasta este VASU. Realiatea este în consecintà cunoscutà ca SAT-CIT, Fiinta-Constiintà si niciodatà numaiuna sau cealaltà. Lumea nu există de la sine si nu este cu mult mai constientà de propria ei

existentà. Cum poti trage concluzia cà o astfel de lume este realà ?

Care este natura lumii? Este o schimbare perpetuà, un talaz continuu, interminabil. O lume dependentà (de cel care o percepe), inconstientà de sine însàsi si mereu schimbàtoare, nu poate fi realà .

Discipolul: Nu numai stiinta experimentalà occidentalà considerà lumea ca realà, dar si VEDELE, etc., dau o descriere cosmologicà complicatàa universului si a originii lui. De ce ar face-o dacà universul ar fi ireal ?

Maestrul: Scopul esential al VEDELOR, ca si al tuturor celorlalte texte (conform notei care urmeazà), este de a-ti conferi învàtàturi despre natura lui ATMAN nepieritorul, si de a declara cu fermitate: "Tu esti Acela" .

Discipolul: De acord. Inteleg. Dar de ce prezintà aceste texte asemenea descrieri cosmologice, atît de vaste si detailate,

dacà pe de altà parte ele nu considerà lumea ca realà ?

Maestrul: Adoptà în practicà ceea ce accepti teoretic si lasà la o parte restul. SHASTRELE trebuie sà ghideze toate tipurile posibile de càutàtori ai Adevàrului, de aceea ele nu au toate acelasi continut. Ceea ce nu poti accepta ca adevàrat, trateazà-l ca fiind ARTHAVADA, sau argument auxiliar.

NOTA

Càutînd sprijinul stiintei moderne pentru a-si sustine pozitia, cel care pune întrebàrile nu face decît sà-i atribuie acesteia propriul punct de vedere. Investigatiile stiintifice recente au redus la neant, o datà pentru totdeauna, mitul adoptat de simtul comun, al unei realitàti a lumii
în acelasi timp solidà, tangibilà si existentà în sine .

La o ultimà analizà, lumera senzorialà

se descompune în douà categorii, timpul si spatiul. Iatà ce scrie SIR JAMES JEANS despre acest subiect în cartea sa "Noua bazà a stiintei" si concluzia pe care o trage din experiente bazate pe teoria relativitàtii a lui Einstein: "Tragem concluzia cà spatiul nu înseamnà nimic în afara perceptiei noastre despre obiecte si cà nici timpul nu înseamnà nimic în afara experientei evenimentelor noastre. Spatiul începe sà ia înfàtisarea unei fictiuni create de propria noastrà minte (corpurile noastre fizice sînt simple obiecte în spatiu: a se vedea versetul 16 din SAD VIDYA) a unei extensii nejustificate a Naturii unui concept subiectiv care ne ajutà în întelegerea si descrierea ordinii obiectelor asa cum le vedem; timpul, pe de altà parte, pare a fi si el o fictiune (fàrà trecut si viitor, asa cum este conceput în general, nu este decît un mit: a se vedea versetul 15 din

SADVIDYA). Scopul acestei fictiuni este identic: fictiunea timpului, ca siceaa spatiului ne servesc pentru a ordona evenimentele ce ne privesc".

Aceste afirmatii au fost fàscute de SIR JAMES JEANS. Deoarece timpul si

spatiul sînt considerate de càtre stiinta modernà ca simple fictiuni create de propria noastrà minte, obiectele si evenimentele devin ipso facto si ele ale mentalului, pentru cà ele nu pot exista fàrà spatiu si timp. (A se vedea versetele 17 si 18 din SAD VIDYA.)

Cît despre solidaritatea pe care profanul o atribuie materiei, concluziile urmàtoare trase din stiintele fizice experimentale ne vor furniza un ràspuns:

I. Stiinta nu cunoaste natura realà a ceea ce constituie atomul. Ea cunoaste radiatiile care emanà din el, dar niciodatà sursa însàsi .

II. Este imposibil sà identificàm un electron, considerat la un moment dat, cu acelasi electron considerat într-un alt moment al timpului .

III. Electronul înceteazà complet sà mai aibà proprietàtile unui lucru", asa cum ele sînt concepute de simtul comun. El este pur si simplu o regiune de unde energia poate sà radieze .

("Conturarea unei filozofii", de BERTRAND RUSSEL)

Iatà, în ultimà analizà, concluziile lui BERTRAND RUSSEL:

Datorità în special lucràrilor a doi fizicieni germani, HEISENBERG si SCHRODINGER, ultimele vestigii ale fostului atom solid au dispàrut de aici înainte si materia a luat definitiv un aspect la fel de fantomatic ca si cum ar fi vorba despre o sedintà de spiritism" .

Chiar si din aceastà viziune stiintificà modernà putem judeca singuri si hotàrî dacà existà o diferentà fundamentalà

între lumea de veghe   senzorialà si lumea de vis, retinînd ceea ce a fost declarat în capitolul
precedent, cît si citatul urmàtor, extras din "Cine sînt eu?": "Numai în   ceea ce priveste durata (starea de veghe este lungà, starea de vis este scurtà), nu existà nici o diferentà între cele douà stàri". Acest adevàr   al càrei ecou se face simtit si în stiinta modernà, este exprimatdecàtre
doctorul EDDINGTON în modul urmàtor: "In lumea stiintei fizice, asistàm la
un teatru de umbre în care se joacà drama existentei obisnuiote". (Acesta este filmul de cinema proiectat pe ecran despre care ne vorbeste SRI BHAGAVAN.)

"Umbra cotului meu se sprijinà pe umbra unei mese, în timp ce o umbrà de cernealà curge pe o umbrà de hîrtie." ("Natura Lumiii Fizice")

REALIZAREA SINELUI

Discipolul: Cum poti obtine Realizarea Sinelui ?

Maestrul: Realizarea Sinelui nu este un lucru care trebuie sà fie obtinut. El este deja în noi. Tot ceea ce trebuie sà facem este sà eliminàm ideea "eu nu L-am realizat". Linistea si pacea înseamnà Realizarea Sinelui. Nu existà nici un moment în care Sinele sà nu fie prezent. Atît timp cît mai existà îndoieli sau avem sentimentul cà nu L-am realizat, trebuie sà facem eforturi sustinute pentru a elimina complet aceste gînduri. Ele sînt datorate faptului cà realizàm o confuzie între Sine si ceea ce nu este Sinele. Atunci cînd acesta din urmà dispare, Sinele singur ràmîne. Pentru a-i face loc, este suficient sà elimini din mintea ta aglomeratia. Nu este nevoie sà aduci spatiul necesar luîndu-l din altà parte .

Discipolul: Deoarece Realitatea nu este posibilà fàrà VASANAKSHAYA (anihilarea VASANAS-urilor - tendintelor, latente psihice ce provoacà aparitia dorintelor), cum ar trebui sà realizez aceastà stare încare   VASANAS-urile sînt efectiv distruse ?

Maestrul: Sînteti în aceastà stare chiar în acest moment .

Discipolul: Aceasta semnificà faptul cà, cufundîndu-mà în sine, VASANAS- urile vor fi distruse pe màsurà ce ele se prezintà ?

Maestrul: Ele se distrug prin ele însele dacà veti ràmîne în starea   naturalà a cufundàrii în Sine .

Discipolul: Cum pot obtine Realizarea Sinelui ?

Maestrul: Nu este vorba de a obtine Sinele. Dacà ar fi fost ceva care ar

fi trebuit cucerit, acest lucru ar fi însemnat cà el nu se gàseste deja   aici,

acum si de-a pururi. Orice lucru obtinut va fi într-o zi pierdut.

Prin urmare, el nu este permanent. Merità sà depunem atîtea eforturi pentru ceva care nu dureazà? De aceea eu spun cà Sinele nu se cucereste. Sînteti Sinele, Sînteti deja Acela. In realitate và ignorati starea naturalà de preafericire. Aceastà ignorantà và dominà si pune un voal peste Sinele pur care este beatitudine. Eforturile voastre trebuie în mod unic dirijate càtre eliminarea acestui voal care este identificarea Sinelui cu corpul, cu mentalul, etc. Ignoranta trebuie sà disparà pentru a làsa loc Sinelui. Realizarea este, deci accesibilà tuturor. Ea nu face nici o diferentà între aspiranti. Singurele obstacole provin din îndoielile referitoare la capacitàtile voastre si din convingerea cà trebuie sà spuneti "eu nu am realizat". Trebuie sà eliminati în întregime aceste obstacole .

Discipolul: Ce se întîmplà în starea de SAMADHI? Mai subzistà gîndirea în aceastà stare ?

Maestrul: Doar SAMADHI ne permite sà descoperim adevàrul. Gîndurile aruncà un voal asupra Realitàtii pe care, de aceea, este imposibil sà o atingem în întregime în alte stàri decît aceea de SAMADHI. In SAMADHI nu mai supravietuieste decît un singur si unic sentiment: "Eu sînt" care exclude oricare alt gînd. "Eu sînt" însemnà "a ràmîne mereu în pace" .

Discipolul: Ce trebuie sà fac pentru a obtine din nou starea de SAMADHI si pentru a regàsi Pacea pe care o simt aici ?

Maestrul: Experienta prezentà este datoratà influentei ambiantei în care sînteti integrat aici. Regàsiti aceeasi stare atunci cînd sînteti departe? Aceasta este, pentru moment, o stare tranzitorie, iar practica este indispensabilà pentru ca ea sà devinà permanentà .

Discipolul: Existà momente în care stràlucesc bruste lumini pe fondul uneiconstiinte al càrei centru este la exteriorul eului obisnuit si care pare sà cuprindà totalitatea. In mod independent de orice concept filozofic, cum mà sfàtuiti sà actionez pentru a obtine, mentine si accentua aceste mult prea rare iluminàri ? ABHYASA (practicà spiritualà) pentru atingerea unor asemenea experiente implicà în mod obligatoriu retragerea (izolarea) ?

Maestrul: La exterior...Cine tràieste experienta unui exterior si a unui interior? Ele sînt concomitente în existenta subiectului si a obiectului. Dar cine, din nou, este constient de acestea din urmà? Dupà un examen profund veti descoperi cà ele n-au fost niciodatà decît unul singur: subiectul. Càutati atunci cine poate fi acest subiect unic. Aceastà analizà va sfîrsi prin a và conduce càtre pura constiintà, dincolo

de subiect. Ceea ce numiti "eul obisnuit" este mentalul. Strîmtele limitàri cuprind acest mental în timp ce constiinta purà este dincolo de orice limitare. Putem ajunge la ea printr-o càutare de felul celei pe care eu deja am mentionat-o .

A obtine: Sinele este mereu acolo. N-aveti decît un singur lucru de fàcut, acela de a elimina vàlul care îl ascunde .

A mentine: Sinele, din momentul în care a fost realizat, devine experienta noastrà directà si imediatà. Nu-l mai pierdeti niciodatà .

Retragerea: A ràmîne în Sine înseamnà singuràtatea. Nimic nu este stràin Sinelui. Retragerea implicà trecerea dintr-un locsau dintr-o stare în alta. Dar nici una nici alta nu pot fi exterioare Sinelui. Totul este Sine; retragerea este imposibilà pentru cà este de neconceput .

ABHYASA: înseamnà a nu làsa sà vinà în minte nimic care sà perturbe pacea inerentà Sinelui. Dar, sînteti mereu în

această stare naturalà, fie cà practicati sau nu ABHYASA. A ràmîne asa cum sînteti, fàrà întrebàri si îndoieli, aceasta và este starea naturalà .

Discipolul: Atunci cînd este tràità starea de SAMADHI, pot fi obtinute în acelasi timp si SIDHIS-uri ?

Maestrul: Pentru a manifesta SIDDHIS-uri trebuie ca alte persoane sà le

recunoascà. Orice persoanà care îsi aratà astfel (fàrà discernàmînt) puterile sale, nu poate fi un JNANI (eliberat). Prin urmare, SIDDHIS-urile nu merità nici màcar umbra unui gînd. JNANA (cunoasterea ultimà), trebuie sà fie unicul scop al càutàrii voastre .

Discipolul: Realizarea mea îi ajutà pe ceilalti ?

Maestrul: Da, acesta este serviciul cel mai mare pe care puteti sà li-l faceti.Cel

care a descoperit mari adevàruri a ajuns în profunzimile tàcute ale Sinelui. Dar nu existà nici un "altul" care trebuie sà-l ajute.

Fiinta Realizatà vede doar Sinele, precum aurarul nu este atent decît la aurul bijuteriilor ornate cu pietre pretioase care i se dau pentru evaluare. Atunci cînd và identificati cu corpul, sînteti de asemenea în mod fatal constient de nume si forme. Dar atunci cînd transcendeti corpul, dispare de asemenea si ideea de "ceilalti". Fiinta Realizatà vede cà lumea nu diferà de ea însàsi .

Discipolul: Nu ar fi preferabil ca sfintii (fiintele realizate) sà tràiascà în prezenta celorlalti ?

Maestrul: Pentru ei nu existà "altul" lîngà care sà poatà trài. Sinele este unica realitate .

Discipolul: Dar nu trebuie sà încerc sà ajut lumea care suferà ?

Maestrul: Forta care v-a creat, a creat de asemenea si lumea. Dacà ea are grijà de voi, ea poate tot atît de bine sà aibà grijà si de lume. Deoarece Dumnezeua creat lumea, este treaba Lui sà se ocupe de ea nu a dumneavoastrà .

Discipolul: Si datoria noastrà de patrioti ?

Maestrul: Datoria voastrà constà în A FI si nu în a fi ceva sau altceva.

"EU SINT CEL CARE SINT" - iatà esenta întregului adevàr. Metoda poate fi rezumatà la fraza: "A RAMINE IN PACE". Si ce semnificà pacea? Ea vrea sà spunà "Distruge natura ta inferioarà", deoarece fiecare nume si fiecare formà sînt o cauzà de tulburare a pàcii. "Eu-Eu" este Sinele. "Eu sînt acesta" este egoul. Atunci cînd "Eul" ràmîne singur si unic, el este Sinele. Atunci cînd se uità pe sine si spune "Eu sînt acesta sau acela, eu sînt ca acesta sau acela", atunci este egoul .

Discipolul: Atunci cine este Dumnezeu ?

Maestrul: Sinele este Dumnezeu. Sentimentul "Eu sînt" este Dumnezeu. Dacà Dumnezeu ar fi exterior Sinelui, ar fi existat un Dumnezeu lipsit de Sine, si un Sine lipsit de Dumnezeu, ceea ce este absurd. Tot ceea ce este necesar pentru Realizarea Sinelui este de A FI IMPACAT. Ce poate fi mai usor? De aceea ATMA-VIDYA este calea cea mai usor de urmat .

SINELE SI INDIVIDUALITATEA

Discipolul: Moartea dizolvà complet personalitatea unei fiinte, astfel încît ea sà nu mai aibà o nouà nastere, la fel ca rîurile ce se varsà în ocean pierzîndu-se complet în acesta ?

Maestrul: Apele se evaporà si se reîntorc pe coline sub formà de ploaie, pentru a curge în rîuri care se varsà din

nou în ocean; tot astfel, fiinta îsi pierde în timpul somnului profund starea sa de fiintà separatà de tot, pentru a o regàsi cînd se trezeste, cnform SAMSKARASURILOR sau tendintelor datorate trecutului. (Latentele psihice al càror fascicol provoacà aparitia spectacolului lumii). La fel se întîmplà si la moarte. Individualitatea unei persoane care mai are încà SAMSKARASURI nu se pierde.

Discipolul: Cum este posibil acest lucru ?

Maestrul: Priveste un copac ale càrui ramuri au fost tàiate: el reînmugureste. Atîta vreme cît ràdàcinile sale nu sînt moarte, copacul continuà sà creascà. In acelasi fel, SAMSKARASURILE, care plonjeazà pur si simplu în Inimà în momentul mortii, dar care prin aceastà cufundare nu sînt distruse, determinà reîncarnarea atunci cînd soseste momentul potrivit. Astfel renaste JIVA .

Discipolul: Dar cum acesti JIVA nenumàrati si universul imens a càrui

existentà o însoteste pe-a acestora, pot sà izbucneascà din aceste SAMSKARASURI atît de subtile care s-au cufundat în Inimà în momentul mortii ?

Maestrul: Banyanul (arbore foarte mare) se naste dintr-o sàmîntà minusculà; tot astfel,JIVASII si universul întreg cu nume si formà germineazà si cresc plecînd de la SAMSKARASURI imateriale .

Discipolul: Cum emanà individualitatea din Sinele Absolut si cum este posibilà reîntoarcerea sa în Sine ?

Maestrul: La fel cum o scînteie porneste din foc, tot astfel individualitatea emanà din Sinele Absolut. Scînteia este egoul. In cazul lui AJNANI (omul ignorant) egoul se identificà cu obiectul chiar în momentul

aparitiei acestuia. El nu poate subzista fàrà aceastà relatie cu obiectele; ea este datoratà lui AJNANA (ignoranta) a càrei distrugere este chiar scopul eforturilor spirituale. Dacà aceastà tendintà de a te identifica cu lucrurile este distrusà, egoul devine atît de pur încît el sfîrseste prin a se uni cu Sursa sa. Falsa identificare de sine cu corpul se numeste DEVATMA-BUDDHI sau ideea cà "Eu sînt corpul". Aceastà idee trebuie sà disparà pentru a putea realiza un progres pe calea spiritualà .

Discipolul: Cum trebuie sà procedàm pentru a dezràdàcina aceastà idee cà "eu sînt corpul" ?

Maestrul: In SUSHUPTI sau somnul profund fàrà vise existati fàrà ca aceastà experientà sà fie asociatà corpului sau mentalului, desi o asemenea relatie existà în celelalte douà stàri de constiintà. Dacà ati fi una cu corpul, cum ati putea exista fàrà el în SUSHUPTI? Và puteti

separa de ceea ce và este exterior, dar nu và puteti despàrti de cele cu care sînteti indisolubil unit. Deci nu sînteti una cu corpul. Trebuie sà ajungeti sà întelegeti aceasta în starea de veghe. Studiem cele trei stàri (de veghe, de somn cu vise, de somn fàrà vise) pentru a dobîndi aceastà cunoastere .

Discipolul: Cum egoul, care se manifestà doar în limitele celor douà stàri, poate totusi sà încerce sà realizeze Sinele care înglobeazà toate cele trei stàri ?

Maestrul: Tràim experienta egoului pur în intervalele dintre douà stàri sau între douà gînduri. Egoul se aseamànà cu o omidà care nu pàràseste o frunzàdecît dupà ce s-a agàtat de o alta. Ii putem cunoaste adevàrata sa naturà numai atunci cînd am pierdut orice contact cu obiectele sau cu gîndurile. Trebuie sà întelegem cà în acest interval se

manifestà Realitatea constantà si imuabilà, adevàrata noastrà fiintà, datorità convingerii pe care ne-o dà studiul celor trei stàri: JAGRAT, SWAPNA, SUSHUPTI .

Discipolul: As putea ràmîne în SUSHUPTI cît timp vreau si as putea intra în aceastà stare la vointà, asa cum fac în cazul stàrii de veghe? Cum experimenteazà un JNANA (eliberat) aceste trei stàri ?

Maestrul: SUSHUPTI existà de asemenea în starea ta de veghe. In acest moment, de exemplu, esti în SUSHUPTI. Trebuie sà deveniti constienti de ea voluntar în timp ce sînteti treziti. De fapt, nu existà un "a intra" si un "aveni" între starea de veghe si SUSHUPTI. A fi constient de aceastadin urmà în starea de JAGRAT se numeste "JAGRAT-SUSHUPTI": acesta este SAMADHI .

AJNANI nu poate sà ràmînà mult timp în SUSHUPTI deoarece natura sa îl

obligà sà iasà de acolo. Egoul sàu nu este mort si reapare în mod   constient. Din contrà, JNANI (Cel eliberat) eliminà egoul chiar de la   sursa acestuia. El poate pàrea uneori cà are ego, ca si cum ar fi împins   de PHARABDHA (PRRABDHA KARMA - cantitatea de acte carenu potsà nu se   realizeze, înainte de a ajunge la pacea interioarà deplinà). Aceasta semnificà faptul cà în viata curentà a unui JNANI, PRARABDHA poate sà parà   cà mentine sau sustine egoul, cum se întimplà în cazul unui AJNANI. Dar existà între cei doi o diferentà fundamentalà. Egoul unui AJNANI atunci   cînd se manifestà (de altfel el nu dispare niciodatà în afara stàrii de

somn profund) îsi ignorà complet Sursa. Cu alte cuvinte, AJNANI nu este constient de starea sa de SUSHUPTI în starea de veghe si în cea de somn cu   vise. In cazul unui JNANI, din contrà, aparitia

sau existenta egoului nu   sînt decît aparente. El se bucurà de existenta sa continuà si   transcedentalà în pofida acestei existente aparente a egoului. El îsi   pàstreazà atentia (LAKSHYA) fixatà continuu asupra Sursei. Acest fel de   ego nu mai poate face ràu. Este precum scheletul unei frînghii putrezite;

îsi pàstreazà forma dar nu mai poate sà lege. Pàstrînd în mod constant   atentia asupra Sursei, egoul sfîrseste prin a se dizolva, precum se   dizolvà o pàpusà de sare în apa màrii .

Discipolul: Ce semnificà Crucificarea ?

Maestrul: Corpul este crucea. Isus, fiul omului este egoul, cu alte   cuvinte ideea cà "eu sînt corpul". Atunci cînd fiul omului este   crucificat, egoul dispare. Doar Fiinta Absolutà mai supravietuieste;   atunci este momentul învierii Sinelui Glorios, a învierii lui Cristos -

Fiul lui Dumnezeu .

Discipolul: Dar cum putem justifica crucificarea? Această omorîre nu este o crimà teribilà ?

Maestrul: Intreaga lume este vinovatà de sinucidere. Starea naturalà de eternitatesi binecuvîntare este sufocată de ignorantà. Astfel, viata prezentà provine dintr-un asasinat, cel al Existentei eterne. Nu este aceasta o sinucidere? La ce bun sà và fràmîntati în problema mortii si a crimei ?

Discipolul: Atunci cînd PRARABDHA este consumatà egoul se dizolvà complet fàrà a làsa cea mai micà urmà. Aceasta este Eliberarea Ultimà, NIRVANA. Dar atîta timp cît PRARABDHA nu este distrusà egoul revine, mentinînd în continuare fiinta în viatà, asa cum este în cazul unui JIVANMUKTA (eliberat în viatà) .

AHAM SI AHAMVRITTI

Discipolul: Cum o càutare realizatà prin intermediul egoului ne poate revela faptul cà el este ireal ?

Maestrul: Existenta egoului face parte din lumea fenomenelor. Il putem transcende absorbindu-ne în sursa de unde se ridicà AHAMVRITTI (*) (sentimentul de "Eu", care este permanent la omul obisnuit) .

*** MAHARISHI afirmà cà aceastà "formà mentalà" (a eului AHAMVRITTI) este sursa tuturor celorlalte forme mentale, adicà a întregii experiente în lumea manifestatà .**

Discipolul: AHAMVRITTI (sentimentul egoului) nu este totodatà una din cele trei forme sub care se manifestà egoul ? YOGAVASISHTHA, ca de altfel si alte texte stràvechi, vorbesc despre trei forme ale egoului .

Maestrul: Este adevàrat. Au fost descrise "trei corpuri" ale egoului: material, subtil (astral) si cauzal. Aici nu

este vorba decît de o analizà. Dacà metoda folosità pentru a face aceastà analizà ar fi trebuit sà depindà de forma egoului, puteti fi siguri cà niciodatà, nici o càutare adevàratà nu ar fi fost posibilà; formele pe care le poate lua egoul sînt multe. ATMAVICHARA(investigarea de sine, introspectia, càutarea în sine însusi a Realitàtii Absolute, realizatà dupà o metodà rationalà) cere ca voi sà o realizati cu o singurà formà a egoului, adicà cu AHAMVRITTI .

Discipolul: E posibil totodatà ca ea sà ràmînà incapabilà sà realizeze JNANA (cunoastere);a experimenta continuu starea de "Eu sînt BRAHMAN (Supremul Absolut)", "Totul este Sine") ?

Maestrul: Càutarea Sinelui, al càrui fir conducàtor este AHAMVRITTI, este comparabilà cu càutarea unui cîine care îsi gàseste stàpînul gratie mirosului sàu. Stàpînul se poate gàsi într-un loc îndepàrtat, necunoscut. Totusi aceasta

nu-l împiedicà cu nimic pe cîine sà revinà lîngà el. Mirosul stàpînului este pentru animal un indiciu infailibil. Nimic altceva: vestmîntul sàu, statura - nu conteazà pentru cîine. Cîinele se

atasează fàrà greseală mirosului, în timp ce îsi cautà stàpînul si în final el reuseste sà îl gàsească .

Discipolul: Ràmîne totusi întrebarea: De ce trebuie sà càutàm sursa lui AHAMVRITTI excluzînd toate celelalte VRITTISURI (turbion mental, orice fapt psihic, oriceidee, orice sentiment, orice nuantà afectivà) pentru a ajunge la Realizarea Sinelui ?

Maestrul: Cuvîntul AHAM este prin el însusi foarte sugestiv. Cele douà litere care îl compun, A si HA, sînt prima si ultima literà a alfabetului sanscrit. Acest cuvînt ne sugerează cà totul este inclus în el. De ce? Pentru cà AHAM semnificà existenta în ea însàsi. Desi conceptul de

"Eu" sau de "Eu sînt" este desemnat de obicei prin termenii AHAMVRITTI, el nu se aseamànà totusi cu celelalte VRITTISURI (fenomene psihice) ale mentalului. Spre deosebire de acestea din urmà care nu sînt legateîn mod esential unele de altele, AHAMVRITTI este legat în mod egal, prin însàsi natura sa, de fiecare din celàlalte VRITTISURI. Fàrà AHAMVRITTI nu poate exista nici un alt fel de VRITTI, în timp ce el însusi poate exista în mental fàrà a depinde de nici unul din celelalte VRITTISURI. El diferà deci de celelalte într-un mod fundamental. Càutarea sursei din care se naste AHAMVRITTI nu vrea deci doar sà ducà la fundamentele unei forme de ego ci chiar la sursa din care emanà eul, cu alte cuvinte càutarea si realizarea sursei egoului, atunci cînd acesta ia forma de AHAMVRITTI, implicà în mod necesar sà fi fost transcens egoul sub toate celelalte forme .

Discipolul: Admitînd cà AHAMVRITTI include în esenta sa toate formele de ego, de ce trebuie totusi sà alegem acest VRITTI si nu un altul atunci cînd càutàm Sinele ?

Maestrul: Deoarece el este continutul ireductibil al tuturor experientelor voastre; deoarece càutînd sursa sa adoptati singura metodà care poate fi utilizatà pentru a ajunge la Sine. Se spune cà egoul posedà un corp cauzal. Cum credeti cà puteti sà faceti din el obiectul investigatiei voastre? Atunci cînd el se aflà în aceastà formà, voi sînteti cufundati în tenebrele somnului .

Discipolul: Egoul sub formele sale imateriale si cauzale nu devine intangibil, astfel cà nu mai putem sà-l sesizàm càutînd sursa lui AHAMVRITTI în timpul stàrii de veghe ?

Maestrul: Nu. Aceastà càutare duce la însàsi existenta egoului. Imaterialitatea

acestuia din urmà nu trebuie sà ne deruteze .

Discipolul: Singurul scop adevàrat este acela de a realiza fiinta purà si neconditionatà a Sinelui, care nu depinde deloc de ego. La ce-ar putea folosi o càutare centratà pe ego în forma sa de AHAMVRITTI ?

Maestrul: Egoul nu se caracterizeazà decît printr-o singurà functie esentialà (deoarece el este evanescent, conteazà mai putin faptul cà îl înfàtisàm aici sub forma sa, sub activitatea sa sau în orice alt fel). El este un nod care leagà Sinele (Constiinta purà) de corpul fizic care este inert si lipsit de capacitatea de a simti. De aceea egoul este numit CID JADA GRANTHI (nodul dintre constiintà si ceea ce este neanimat), eul, aparatul psihic. Càutînd sursa lui AHAMVRITTI veti sesiza numai aspectul esential al egoului, CIT (constiinta, vàzutà ca o caracteristicà a Realitàtii Ultime). Din

acest motiv această analizà trebuie sà và conducà   la realizarea purei Constiinte de sine .

Discipolul: Ce relatie există între Constiinta purà realizatà de JNANI   (cel care tràieste în JNANA, omul eliberat) si "Eu", acceptat ca   experientà esentialà si primordialà ?

Maestrul: Constiinta nediferentiatà a fiintei pure este Inima, HRIDAYAM, ceea ce sînteti cu adevàrat, asa cum însusi cuvîntul o exprimà   (HRIT + AYAM = inima, aceasta). Din inimà emanà eul. Aceasta este   experienta primordialà. Acest Eu are caracterul de SHUDDHA SATTVA (SATTVA   purà). Cu această calitate de SHUDDHA SATTVA SVARUPA (a càrei naturà   proprie este SATTVA purà, adicà neatins de RAJAS si TAMAS) Eul pare sà

subziste la JNANI (eliberat) .

Discipolul: La JNANI (omul eliberat)

egoul subzistà sub forma SATTVAICA si prin urmare el pare a fi real. Este adevàrat ?

Maestrul: Nu. Existenta egoului, sub orice formà ar fi, este ea însàsi o aparentà, atît la JNANI (omul eliberat) cît si la AJNANI (omul ignorant). Dar acesta din urmà este dominat de iluzia cà starea de veghe si lumea sînt reale; egoul îi pare a fi real. Vàzînd un JNANI (om eliberat) actionînd ca celelalte persoane, se va simti obligat sà-i atribuie si lui o individualitate .

Discipolul:Atunci care este rolul lui AHAMVRITTI la JNANI (omul eliberat) ?

Maestrul: El nu are rol. Caracteristica unui JNANI este Inima însàsi. El este unit, identificat cu această purà Constiintà nediferentiatà pe care UPANISHADELE o desemneazà sub numele de PRAJNANA (constiinta care cunoaste). In AITAREYAUPANISHAD

există una din cele patru mari afirmatii ale UPANISHADELOR: BRAHMAN este PRAJNANA". PRAJNANA este cu adevàrat BRAHMAN (Suprem Absolut) decît PRAJNANA" .

Discipolul: Cum este posibil atunci ca AJNANI (omul ignorant) sà tràiască în această nefericità ignorare a singurei si unicei Realitàti ?

Maestrul: Deoarece el nu îsi percepe decît propriul mental care nu face decît sà reflecte lumina ràspîndità de Constiinta Purà care emanà din Inimà. De această Inimà, AJNANI (omul ignorant) nu are cunoastere. De ce? Pentru cà mentalul sàu este extrovertit si nu i-a càutat niciodată sursa .

Discipolul: Ce împiedicà această luminà infinità si nediferentiatà a Constiintei care emanà din Inimà sà se reveleze unui AJNANI (om ignorant) ?

Maestrul: Precum apa dintr-un vas reflectà imensul soare în limitele strîmte

ale recipientului, tot astfel VASANASURILE sau tendintele latente ale individului reflectà, precum oglinzile, lumina universalà si infinità a Constiintei emanînd din Inimà, prezentînd sub formà de reflexie, fenomenul pe care noi îl numim mental. Cum el nu vede decît aceastà reflexie, AJNANI (omul ignorant) ajunge sà se creadà o fiintà finità, un JIVA (individualitate). Dacà mentalul se introverteste càutînd sursa lui AHAMVRITTI, VASANASURILE se sting. Absenta lor antreneazà disparitia fenomenului de reflexie, adicà a mentalului care se resoarbe atunci în lumina Realitàtii Unice, Inima. Aici se aflà rezumatul si esenta a ceea e un aspirant la desàvîrsire trebuie sà cunoascà. Datoria sa imperioasà constà în a càuta cu fervoare si concentrare sursa lui AHAMVRITTI .

Discipolul: Dar eforturile pe care el le

poate face se limitează la starea de veghe. Cum o căutare realizată într-o singură stare din cele trei ale mentalului, poate să distrugă mentalul ?

Maestrul: Fără îndoială, SADHAKA incepe să caute sursa lui AHAMVRITTI cînd este în starea de veghe. Nu se poate spune atunci că mentalul său a fost distrus.Dar însusi procesul de căutare a Sinelui revelează aspirantului că alternanta sau transmutarea celor trei stări ale mentalului, ca de altfel a celor trei stări în sine, face parte din lumea fenomenală care nu ar trebui să afecteze ardenta sa căutare interioară.

Căutarea Sinelui prin intermediul autoanalizei nu este posibilă de fapt decît dacă se realizează cu o deosebit de intensă introvertire a mintii. Scopul final al unei asemenea căutări este cu adevărat Inima, Lumina Nediferentiată a Constiintei Pure, în care strălucirea reflectată a mentalului este complet

resorbità .

Discipolul: Nu existà deci nici o diferentiere pentru un JNANI între cele trei stàri ale mentalului ?

Maestrul: Cum ar putea sà existe din moment ce mentalul însusi este dizolvat si pierdut în lumina Constiintei ? Pentru JNANI cel trei stàri sînt toate la fel de ireale. AJNANI este incapabil sà înteleagà aceasta deoarece, pentru el, starea de veghe este modul prin care el atinge realitatea, în timp ce JNANI recunoaste Realitatea prin Realitatea însàsi.

- 36 -

Pura Constiintà este eternà prin însàsi natura sa. Ea subzistà imuabil în starea de veghe, în vis si în somnul profund. In ochii celui care s-a absorbit în această realitate nu existà nici mental, nici vreuna din stàri si prin urmare nici introvertire nici extrovertire. El este starea permanent treazà deoarece el este trezit fatà de Sinele etern .

El este starea de vis perpetuu deoarece pentru el lumea nu este alt lucru decît un vis constant repetat .

El este starea de continuà adormire deoarece este în orice moment eliberat de constiinta lui "Eu sînt corpul" .

Discipolul: Trebuie deci sà consider cà và aflati într-o stare de trezire-visare-adormire în timp ce îmi vorbiti ?

Maestrul: Cum experienta voastrà constientà se limiteazà doar la momentelede extrovertire a mentalului, voi numiti momentul prezent stare "de veghe". Dar sînteti în acest moment adormiti fatà de Sine, ceea ce face din voi oameni care dorm perpetuu .

Discipolul: Somnul nu este pentru mine decît o simplà vacuitate .

Maestrul: Gînditi astfel deoarece starea voastrà de veghe constà într-o constantà efervescentà a mentalului vostru agitat .

Discipolul: Prin vacuitate înteleg cà în timpul somnului nu am, ca sà spun asa,

constiintà de nimic. Pentru mine e ca si cum nu as exista .

Maestrul: Dar totusi existati atunci cînd dormiti .

Discipolul: Este posibil, în orice caz eu nu-mi dau seama .

Maestrul: Eu sper cà glumiti. Vreti sà spuneti cà nu existati în timpul somnului? Và numiti domnul X cînd adormiti, iar cînd và treziti descoperiti cà ati devenit domnul Y ?

Discipolul: Faptul cà îmi conserv identitatea poate fi un efect al memoriei mele .

Admitînd aceasta, vedeti acest lucru posibil dacà nu ar exista o continuitate a constiintei ?

Discipolul: Dar eu nu sînt constient de această continuitate atunci cînd dorm .

Maestrul: Nu. Dar cine declară în acest moment cà nu a fost constient? Bineînteles, mentalul tàu. Puteti sà afirmati cà nu mai existà mental atunci

cînd dormiti. Dar ce valoare poate avea màrturia pe care o aduce mentalul vostru asupra existentei voastre si asupra a ceea ce tràiti în timpul somnului? A càuta sprijinul mentalului pentru a nega existenta voastrà sau constiinta în aceastà stare de somn, este ca si cum ati cere fiului vostru sà se îndoiascà de propria voastrà nastere. Aduceti-và aminte, v-am mai spus-o, cà existenta si constiinta nu sînt douà lucruri diferite.Ele sînt identice si dacà, dintr-un anumit motiv, vàsimtiti obligati sà admiteti cà existati atunci cînd dormiti, fiti sigur cà aveti, de asemenea, constiinta cà existati. Constiinta pe care o pierdeti în timpul somnului este cea a existentei voastre corporale. Confundati, pentru moment, veritabila Constiintà a Sinelui care este eternà.PRAJNANA (constiinta care cunoaste), sursa lui "EU", subzistà întotdeauna si nu este afectatà de nici una dintre cele trei stàri

trecàtoare ale   mentalului.

PRAJANAN và permite sà và pàstrati identitatea. PRAJNANA provine de dincolo de cele trei stàri si poate sà subziste dincolo de ele si   indiferent de ele. Va trebui sà càutati această realitate în timpul a ceea   ce voi numiti starea de veghe, urcînd de la AHAMVRITTI pînà la sursa sa.   Această càutare, intens practicatà, và va revela faptul cà mentalul si   cele trei stàri ale sale sînt nereale. Veti descoperi cà sînteti   Constiinta Eternà, infinità a Fiintei Pure: Sinele, Inima .

INIMA ESTE SINELE

Discipolul: SRI BHAGAVAN vorbeste despre Inimà ca fiind sediul   Constiintei si ca fiind identicà cu Sinele. Ce semnificà în mod exact

"Inima" ?

Maestrul: Imi puneti această întrebare despre Inimà deoarece sînteti   interesat

de izvorul Constiintei. Cercetarea "eului" si a naturii sale exercità asupra oricàrui spirit profund o fascinatie irezistibilà .

Fie cà îl numiti Dumnezeu, sau Sinele, sau Inima, sau locul Constiintei, acest lucru nu are nici cea mai micà importantà. Punctul pe care trebuie sà-l percepem si pe care de aceea îl numim Inimà, semnificà centrul cel mai profund al fiintei noastre, fàrà de care nimic nu ar fi putut exista .

Discipolul: Totusi SRI BHAGAVAN a indicat pentru Inimà un anumit loc în corpul fizic, adicà în regiunea pieptului, la douà degete în dreapta sternului .

Maestrul: Da, acolo este, asa cum afirmà înteleptii, centrul experientei spirituale .

Acest centru este spiritual; el nu are nici o legàturà cu inima fizicà, cea care face ca sîngele sà circule si care este denumità cu acelasi nume. Centrul spiritual al Inimii nu este un organ

corporal. Nu se poate spune despreEa decît un singur lucru, cà Ea constituie chiar sursa fiintei noastre. Este cea cu care sînteti identic (cum o indicà si literal si numele în sanscrità), fie cà sînteti treziti, adormiti, visînd, absorbiti în muncà, sau cufundati în SAMADHI .

Discipolul: In acest caz, cum poate fi localizatà într-o parte a corpului? Fixînd un loc precis Inimii, se pare cà atribuim limite fiziologice pentru ceva ce este dincolo de spatiu si timp .

Maestrul: Este adevàrat. Dar persoana care pune aceastà întrebare despre pozitia Inimii considerà, de asemenea, cà ea existà cu sau în corpul sàu. Dumneavoastrà, cel care mà întrebati în acest moment aveti impresia cà doar corpul dumneavoastrà se aflà aici si cà de fapt îmi vorbiti de undeva din spatiu ? Nu, bineînteles, deoarece admiteti existenta dumneavoastrà corporalà. Pentru cà pornim din acest

punct de vedere putem vorbi despre corpul fizic .

La drept vorbind, Constiinta Purà este indivizibilà. Ea nu se poate împàrti în pàrti. Ea nu posedà nici formà, nici "interior", sau "exterior", nici "dreapta", sau "stînga". Constiinta Purà, care este deci Inima, include în ea tot ceea ce existà. Nimic nu-i poate fi exterior. Acesta este Adevàrul Ultim. Pornind de la acest punct de vedere absolut, este evident imposibil sà asociem vreun loc fizic Inimii, Sinelui sau Constiintei. De ce? Deoarece corpul este o simplà proiectie a mentalului care la rîndul sàu este o umilà reflexie a Inimii luminoase. Cum Ceea ce contine totul ar putea fi màrginità în acest spatiu minuscul al corpului

fizic,cînd acest corp însusi nu reprezintà decît o infimà manifestare fenomenalà a Realitàtii Ultime? Dar cine în aceastà lume va întelege aceasta? Oamenii nu

pot sà gîndeascà decît în termenii corpului fizic si ai universului senzorial. Sà luàm un exemplu: Dumneavoastrà spuneti: "Am pàràsit îndepàrtata mea tarà, situatà dincolo de Himalaya, pentru a veni în acest ASRAM", dar acest lucru nu este adevàrat. Ce reprezintà "a merge", ce reprezintà "a te întoarce", ce reprezintà orice miscare pentru Spiritul unic si universal care sînteti? Voi sînteti acolo unde întotdeauna ati fost. Corpul vostru este cel care si-a schimbat locul si s-a transportat dintr-o tarà în alta pînà a ajuns la ASRAM. Acesta este simpluladevàr. Totusi pentru o persoanà care se considerà a fi un subiect ce tràieste într-o lume obiectivà, aceasta este o propozitie care pare de domeniul imaginatiei. Deci, coborînd la nivelul de întelegere obisnuità, i

se asociazà Inimii un loc determinat în corpul fizic .

Discipolul: Dar cum as putea întelege

atunci acea afirmatie a lui BHAGAVAN, conform càreia experienta centrului Inimii se poate localiza într-un loc anume din zona pieptului ?

Maestrul: Atunci cînd ati admis în mod real cà din punctul de vedere veritabil siabsolut Inima (sau Constiinta Purà) se gàseste dincolo de spatiu si timp, restul và va fi usor de înteles dintr-o perspectivà

exactà .

Discipolul: Chiar din aceastà opticà am pus întrebarea referitoare la pozitia Inimii. Eu as vrea sà înteleg experienta lui BHAGAVAN .

Maestrul: Pura Constiintà transcende mentalul. Ea este experimentatà direct. Inteleptii cunosc existenta lor acorporalà, care nu are sfîrsit, exact la fel cum oamenii obisnuiti îsi cunosc existenta în corpul fizic. Totodatà, experienta Constiintei poate s-o comporte pe cea a corpului,sau nu. In experimentarea

acorporalà a Constiintei Pure, un întelept se aflà dincolo de spatiu si timp. Lui nu i se poate pune nici o întrebare referitoare la locul unde este plasatà Inima. Corpul fizic nu poate ràmîne în viatà în afara Constiintei. Senzatia noastrà cà tràim într-un corp are deci ca bazà Constiinta. Dar aceastà senzatie corporalà, prin însàsi natura ei, implicà limitàri si nu poate coincide cu Constiinta eternà si fàrà sfîrsit. Ea nu este decît un reflex punctual si minuscul al Constiintei Pure cu care înteleptul a înteles cà este identic. Pentru el, prin urmare, aceastà constiintà corporalà nu este decît un fel de reflexie în constiinta infinità si radioasà care este el însusi. Este singurul mod în care înteleptul îsi resimte existenta fizicà. In timpul experientei sale transcendente (dincolo de limitele corpului) cînd percepe Inima în calitate de Purà Constiintà, înteleptul nu tine în nici un fel cont de corpul sàu. El

localizeazà atunci în interiorul limitelor sale corporale   această experientà a Absolutului, printr-un fel de amintire senzorială   care provine din momentele în care el era constient de corpul sàu .

Discipolul: Pentru oameni ca mine,care nu au nici experienta directà a   Inimii si nici amintirea care reprezintà o consecintà a acestei   experiente, problema pare destul de dificilà. Am putea sà încercàm sà   ghicim acest loc ?

Maestrul: Dacà locul Inimii ar fi trebuit sà depindà de un gen de   ghicit, chiar si pentru omul obisnuit, aceasta ar fi fost o problemà   lipsità de importantà. Dar nu, în nici un caz, nu poate fi vorba despre   ghicit; trebuie sà existe o intuitie realà si infailibilà .

Discipolul: Cine trebuie sà aibà această intuitie infailibilà ?

Maestrul: Toatà lumea .

Discipolul: SRI BHAGAVAN, îmi atribuiti o cunoastere intuitivà a   Inimii ?

Maestrul: Nu, nu a Inimii, ci a amplasàrii sale în corpul fizic .

Discipolul: SRI BHAGAVAN, afirmati cà eu îmi cunosc prin intuitie pozitia Inimii în corpul fizic ?

Maestrul: De ce nu ?

Discipolul: (aràtîndu-se cu degetul): SRI BHAGAVAN, và referiti la mine personal ?

Maestrul: Da, iatà intuitia. Cum v-ati desemnat prin acest gest? Nu v-ati plasat degetul pe partea dreaptà a pieptului? Chiar acolo este centrul Inimii .

Discipolul: Neputînd sà cunosc direct Inima trebuie, sà mà sprijin pe aceastà intuitie ?

Maestrul: Ce este atît de socant? Atunci cînd un scolar afirmà "Eu sînt cel care a fàcut aceastà adunare" sau atunci cînd và întreabà "Vreti ca eu sà và aduc sà cititi aceastà carte?", và va desemna capul sàu, care i-a permis sà facà adunarea, sau picioarele sale, care l-au purtat atît de

rapid pentru a và face un serviciu? Nu. In ambele cazuri degetul aràtàtor se va îndrepta càtre partea dreaptà a corpului în mod natural, exprimînd cu inocentà acest adevàr profund cà sursa Eului sàu se gàseste acolo. Aceasta este o intuitie infailibilà care, în acest fel, îl face sà se refere la el însusi, la aceastà Inimà care este Sinele. Este un act absolut involuntar si universal, identic la toti indivizii. Ce dovadà mai convingàtoare doriti în legàturà cu pozitia Inimii în corpul fizic ?

Discipolul: Totusi, eu am auzit un sfînt declarînd cà îsi resimte experientele spirituale în locul situat între sprîncene .

Maestrul: Cum am mai spus deja, aici este vorba de Realizarea Ultimà si Perfectà, care transcende relatia subiect-obiect. Atunci cînd este realizatà, nu mai conteazà unde este plasatà experienta

spiritualà .

Discipolul: Este vorba de a sti care dintre cele douà puncte de vedere este corect:

1) centrul experientelor spirituale este situat între sprîncene;

2) el este situat în zona pieptului .

Maestrul: Dacà doriti sà và dàruiti unei practici spirituale và veti concentra între sprîncene. Veti realiza atunci BHAVANA (contemplarea imaginativà a mentalului). Starea supremà (ANUBHAVA) sau realizarea cu care và identificati complet si în care vise resoarbe întreaga individualitate, transcende mentalul. Atunci nu mai existà nici un centru care sà vi se parà distinct si separat .

Discipolul: As vrea sà và pun o întrebare în termeni usor diferiti. Locul dintre sprîncene poate fi considerat sediu al Sinelui ?

Maestrul: Dumneavoastrà acceptati

Sinele ca sursà ultimà a Constiintei, care subzistà fàrà schimbare în cele trei stàri ale mentalului. Acest lucru îl admiteti. Dar priviti ce se întîmplà cu o persoanà în meditatie care selasà stàpînità de somn. Primul semn al acestei toropeli este urmàtorul: capul începe sà cadà spre piept. Acest fenomen nu ar putea sà se producà dacà Sinele ar fi fost situat între sprîncene sau în oricare altà parte a capului. In timpul somnului profund, experienta Sinelui nu este resimtità între sprîncene. Deci, nu am putea considera acest centru ca fiind sediul Sinelui fàrà a accepta în acelasi timp faptul cà acesta din urmà îsi abandoneazà din cînd în cînd locul sàu, ceea ce este absurd. SADHAKA (aspirantul la spiritualitate) poate avea, cu siguranțà, experiente la nivelul tuturor centrilor sau CHAKRA asupra càrora el îsi concentreazà atentia. Nu este nici un motiv sà concluzionàm cà locul particular al acestor experiente ar

fi, ipso facto, locul Sinelui.Se povesteste o istorie interesantà despre KAMAL, fiul sfîntului KABIR. Ea arată faptul cà acest cap si, a fortiori, locul dintre sprîncene nu poate fi considerat ca sediu al Sinelui. KABIR avea o intensà devotiune fatà de SRI RAMA. El nu ezita niciodatà sà ofere de mîncare celor care aduceau din toatà inima lor, slavà lui DUMNEZEU. Totusi, într-o zi el a constatat cà nu avea cît ar fi fost nevoie pentru o reuniune a credinciosilor. Nimic nu a putut totusi sà îl oprească sà pregàtească dinainte masa în dimineata urmàtoare. Impreunà cu fiul sàu au pàràsit, deci, casa în mijlocul noptii pentru a face rost de alimente. Se povesteste, apoi, cà tatàl si fiul au luat toate proviziile unui vînzàtor printr-o gaurà pe care au fàcut-o în peretele casei acestuia. Apoi fiul s-a întors înapoi pentru a trezi familia vînzàtorului si a le spune

cà ei au fost pràdati, deoarece a anunta acest lucru era pentru el o chestiune de principiu. Din nefericire, atunci cînd a vrut sà se salveze fugind prin spàrtura zidului, pentru a-si ajunge tatàl care îl astepta la celàlalt colt al casei, trupul sàu s-a întepenit în acea spàrturà si i-a fost imposibil sà scape de acolo. Nevrînd sà fie descoperit de urmàritorii sài (deoarece în acest caz i-ar fi fost imposibil sà-i hràneascà pe credinciosi a doua zi), KAMAL l-a strigat pe tatàl sàu cerîndu-i sà-i taie capul si sà i-l ia cu el, ceea ce acesta a si fàcut. KABIR a reusit sà fugà cu priviziile furate si cu capul fiului sàu, pe care l-a ascuns pentru a nu fi descoperit hotul proviziilor. Dimineata urmàtoare, KABIR i-a primit pe credinciosi asa cum fusesestabilit, fàrà sà se îngrijoreze deloc de evenimentele din noaptea precedentà. "Dacà aceasta este vointa lui RAMA, si-a zis el, ca fiul meu sà-si piardà viata, asa sà fie!" Seara, el a

iesit în oras în procesiune   cu grupul prietenilor lui, pentru a realiza un BHAJANA si toatecelelalte ritualuritraditionale. In acest timp, vînzàtorul càruia i se furaserà alimentele, s-a dus sà se plîngà regelui si a aràtat corpul mutilat al lui   KAMAL. Dar ce indiciu putea sà-i aducà un corp fàrà cap? Pentru a   descoperi identitatea cadavrului, regele a ordonat sà fie expus într-un

loc foarte vizibil al stràzii principale în speranta cà cineva va veni sà   îl recunoascà sau sà îl ia. Intr-adevàr, nici un cadavru nu putea fi   abandonat fàrà ca pàrintii si familia sa sà îl binecuvînteze. Regele spera   sà obtinà noi informatii de la omul care s-ar fi apropiat si ar fi luat trupul bàiatului , si de aceea el pusese cîtiva politisti sà supravegheze   acel loc.KABIR si credinciosii, cîntînd BHAJANA au ajuns sà treacà pe   stradà

exact prin locul în care se afla corpul lui KAMAL. Spre surprinderea tuturor a fost vàzut atunci cadavrul ridicîndu-se si începînd sà-si miste mîinile ritmic, marcînd màsura BHAJANEI pe care grupul o cînta. Aceastà istorie dovedeste cà nici capul, nici locul dintre sprîncene nu sînt sediul Sinelui. Totodatà s-a remarcat cà dacà unui luptàtor pe cîmpul de bàtàlie i se taie capul printr-o loviturà viguroasà de sabie, corpul continuà sà se deplaseze si sà-si miste mîinile ca si cum
ar continua lupta, înainte de a càdea total lipsit de viatà .

Discipolul: Dar corpul lui KAMAL era totusi mort de mai multe ore .

Maestrul: Ceea ce numiti moarte nu era pentru KAMAL o experientà extraordinarà. Iatà ce i s-a întîmplat cînd era încà si mai tînàr.In copilària sa, KAMAL a avut un prieten de aceeasi vîrstà cu care se juca adesea un joc de

bile. Ei doi au stabilit o regulà conform càreia cel care a pierdut una sau douà partide trebuia sà se conformeze dînd un gaj. Ei s-au despàrtit într-o searà rezultatul final fiind o partidà în plus în favoarea lui KAMAL.Ziua urmàtoare, vàzînd cà prietenul sàu nu soseste la întîlnire, KAMAL s-a dus la el pentru a-i cere gajul.Acolo, o imagine teribilà îl astepta. Prietenul sàu era întins pe un pat iar familia plîngea lîngà el."Ce s-a întîmplat?" întrebà KAMAL. "El s-a jucat cu mine asearà si îmi datoreazà un gaj". Pàrintii si-au amplificat plînsul spunînd cà copilul a murit. "Nu!" a spus KAMAL. "El nu este mort. El doar se preface ca sà nu-mi plàteascà gajul pe care mi-l datoreazà". Membrii familiei au protestat cerîndu-i lui KAMAL sà constate singur cà nefericitul copil era mort si avea corpul teapàn si rece. "Purà comedie", a spus KAMAL. "Voi afirmati cà trupul sàu este teapàn si rece? Ce

dovedeste aceasta? Si eu pot face acest lucru. Spunînd astfel, el s-a întins lîngà prietenul sàu si într-o clipà a devenit teapàn si rece ca un mort. Sàracii oameni, care pînà atunci plînseserà moartea propriului lor copil, au început, plini de uimire si suferintà, sà plîngà de asemenea moartea lui KAMAL. Dar dintr-o datà KAMAL se ridicà si spun: "Vedeti! Am fost "mort" asa cum spuneti voi. Totusi, iatà-mà din nou viu, plin de fortà si ardoare. In acelasi fel, încearcà si el sà mà pàcàleascà, dar eu nu-l voilàsa sà o facà, càci eu nu cred în comedia aceasta a lui". In final, sfintenia inerentà a lui KAMAL a readus viata copilului mort care i-a plàtit gajul pe care îl datora. Morala acestei povestiri este cà moartea nu înseamnà distrugerea Sinelui. Relatiile Sinelui cu corpul nu sînt limitate la nastere si moarte. Locul sàu în corpul fizic nu are nici o legàturà cu experientele resimtite într-un loc

particular, ca de exemplu locul dintre sprîncene: aceste experiente sînt datorate, într-adevàr practicii lui DHYANA asupra acestui centru. Starea supremà a constiintei de Sine nu este niciodatà absentà. Ea transcende cele trei stàri ale mentalului, ea transcende viata si moartea .

Discipolul: Deoarece SRI BHAGAVAN a declarat cà Sinele poate sà fie resimtitîn oricare din centrii de fortà, desi locul sàu este în Inimà,nu ar fi posibil, gratie practicii lui DHYANA asupra centrului dintre sprîncene, ca tocmai acest centru sà devinà locul Sinelui ?

Maestrul: Atîta vreme este vorba de o etapà în practica concentràrii, în care ne fixàm atentia asupra unui loc determinat, orice consideratie despre locul Sinelui nu poate fi decît o teorie. Voi và gînditi cà sînteti

subiectul, cel care vede. Locul în care se concentreazà atentia voastrà devine

obiectul care este vàzut. Este deci vorba despre ceea ce se numeste
pur si simplu BHAVANA (ideatie). Atunci cînd, din contrà, deveniti Martorul,và absorbiti în Sine si nu sînteti decît una cu El. Aceastaeste

Inima .

Discipolul: Trebuie sà practicàm neapàrat concentrarea asupra locului dintre sprîncene ?

Maestrul: Atunci cînd se practicà DHYANA, oricare ar fi ea, obiectul asupra càruia SADHAKA îsi fixeazà mintea, înceteazà sà mai existe si sà fie distinct de subiect. Subiectul si obiectul devin Sinele unic, Inima. Practica concentràrii asupra centrului dintre sprîncene este o SADHAKA ca oricare alta. Pe durata concentràrii gîndurile sînt disciplinate eficient. Si iatà motivul: orice gînd reprezintà o activitate extrovertità a mentalului. El constituie o

consecintà directà a "vederii" fizice sau mentale. Totodatà trebuie sà notàm cà aceastà SADHAKA specialà, care constà în fixarea atentiei între sprîncene, trebuie însotità de JAPA; într-adevàr, (în ordinea importantei organelor de simt), ceea ce vine pleacà imediat dupà ochiul fizic este urechea fizicà, fie pentru a disciplina, fie din contrà, pentru a dispersa mentalul. Tot astfel, dupà ochiul mentalului (cu alte cuvinte, vizualizarea mentalà a obiectului) urmeazà urechea mentalului (cu alte cuvinte, articularea si ascultarea mentalà a cuvîntului) care este cea mai importantà pentru a disciplina si a reîntàri mentalul, sau pentru a-l distrage si, prin urmare, pentru a-i disipa fortele. Atunci cînd và fixati ochiul mentalului asupra unui centru, de exemplu centrul dintre sprîncene, trebuie sà practicati totodatà articularea mentalà a unui NAMA (nume) sau a unei MANTRA.

Dacà nu, veti pierde cu rapiditate din vedere obiectul concentràrii. SADHANA, asa cum a fost descrisà, conduce la identificarea numelui, verbului, Sinelui, -oricare ar fi termenul folosit - cu centrul ales pentru a ne realiza DHYANA. Cît despre Realizarea ultimà, aceasta este Constiinta purà, Sinele, Inima .

Discipolul: De ce SRI BHAGAVAN nu ne dà îndicatii privind practica concentràrii asupra vreunui centru anume sau CHAKRA ?

Maestrul: YOGA-SUTRAS desemneazà SAHASRARA în zona crestetului, ca fiind sediul Sinelui. PURUSHA SUKTA declarà cà este Inima. Pentru a-i permite unui SADHAKA sà nu fie mereu supus îndoielilor mereu posibile, îl sfàtuiesc sà simtà "firul conducàtor" al lui "Eu" sau al lui "Eu sînt" si sà-l urmezepînà ajunge la sursa sa. Eu îl sfàtuiesc astfel deoarece, în

primul rînd este imposibil pentru oricine sà aibà cea mai micà îndoialà asupra notiunii de eu, în al doilea rînd, oricare ar fi SADHANA adoptatà, scopul final este realizarea sursei lui "Eu sînt", care formeazà chiar premizele experientei voastre. Dacà, prin urmare, veti practica ATMA VICHARA veti ajunge la Inimà care este Sinele .

CAUTAREA SINELUI

Discipolul: Cum putem realiza Sinele ?
Maestrul: Sinele cui? Gàseste-l !
Discipolul: Al meu, dar cine sînt eu ?
Maestrul: Gàseste-te pe tine însuti !
Discipolul: Nu stiu cum sà fac acest lucru .
Maestrul: Este suficient sà reflectezi la această întrebare. Cine spune: "Eu nu stiu? "Cine este "Eu" în această întrebare? Cine este cel care este necunoscut ?
Discipolul: Cineva sau ceva din mine .

Maestrul: Cine este acel cineva? In interiorul cui ?

Discipolul: Acesta este probabil un fel de putere...

Maestrul: Gàseste-o !

Discipolul: Pentru ce m-am nàscut ?

Maestrul: Cine este nàscut? Ràspunsul este acelasi pentru toate întrebàrile .

Discipolul: Atunci, cine sînt eu ?

Maestrul (surîzînd): Ai venit pentru a mà face sà trec un examen? Tu

trebuie sà spui cine esti .

Discipolul: Chiar dacà as încerca de mii de ori nu cred cà as putea ajunge sà percep acest "Eu". Nu-mi este perceptibil în mod clar .

Maestrul: Cine declarà cà "Eu" nu este perceptibil? Existà doi "Eu" în tine în care unul nu îl discerne pe celàlalt .

Discipolul: In loc sà caut "Cine sînt eu?" as putea sà-mi pun întrebarea "Cine sînteti dumneavoastrà?". Mintea

mea s-ar putea fixa atunci asupra dumneavoastrà, càci eu và consider ca fiind Dumnezeu, sub forma Gurului. As putea fi astfel mai aproape de scopul meu focalizîndu-mà asupra acestei càutàri decît sà mà întreb "Cine sînt eu ?"

Maestrul: Oricare ar fi forma càutàrii tale, vei fi obligat sà ajungi la un "Eu" unic, la Sine. Toate distinctiile care se stabilesc între "eu" si "voi", între Maestru si discipol, etc., sînt simple semne ale ignorantei. "Eul" suprem este singurul care existà. A gîndi altfel înseamnà a ne crea iluzii. Existà în PURANA povestea înteleptului RIBHU si a discipolului NIDAGHA. Ea este foarte instructivà .

RIBHU a transmis discipolului sàu Adevàrul Suprem al lui BRAHMAN (Supremul Absolut) Unic, fàrà egal. Totusi, în pofida eruditiei si inteligentei sale, NIDAGHA nu a simtit în el toatà convingerea cà el ar fi fàcut pentru a

adopta si a urma calea lui JNANA (Cunoasterii). Els-a întors pentru a-si dedica întreaga viatà respectàrii regulilor morale si religiei rituale .

Dar înteleptul îsi iubea discipolul tot atît de mult cît acesta din urmà îsi venera maestrul. In ciuda vîrstei sale înaintate, RIBHU se hotàrî sà meargà în satul lui NIDAGHA pentru a-si gàsi discipolul si a vedea pînà la ce punct a reusit acesta, în urma învàtàturilor primite, sà transceandà ritualismul religios. Inteleptul s-a deghizat pentru a vedea cu proprii sài ochi felul în care NIDAGHA se comporta atunci cînd nu stia cà este observat de maestrul sàu. Fàrà a fi recunoscut de NIDAGHA, tàranul a întrebat de ce este atîta agitatie. I s-a ràspuns cà trecea regele .

- "O, este regele! Este în fata procesiunii !"

- "Dar unde este ?" a întrebat tàranul .

- "Acolo pe elefant" i-a ràspuns

NIDAGHA .

- "Spuneti cà regele este pe elefant. Da, îi vàd pe amîndoi", a ràspuns tàranul. "Dar care este regele si care este elefantul?"

- "Ce!" A exclamat NIDAGHA. "Ii vedeti pe amîndoi dar nu stiti cà omul care este deasupra este regele si animalul de dedesubt este elefantul? Inseamnà cà îmi pierd timpul vorbind cu un asemenea om !"

- "Và rog nu và pierdeti ràbdarea cu un ignorant ca mine", l-a rugat tàranul."Ati spus"deasupra" si "dedesubt". Ce vreti sà spuneti cu aceasta ?"

NIDAGHA nu a mai putut suporta: "Vedeti regele si elefantul, unul deasupra si celàlalt dedesubt si vreti totusi sà stiti ce semnificà "deasupra" si "dedesubt"! " a exclamat el. "Dacà lucrurile pe care le vedeti si cuvintele pe care le rostesc nu và ajutà deloc, doar

actiunea va putea sà và învete cîte ceva. Aplecati-và si veti vedea! "

Tàranul s-a supus. NIDAGHA s-a suit pe umerii sài si i-a spus: "Acum veti întelege. Eu sînt deasupra, ca regele; tu esti dedesubt, ca elefantul. Acum este clar ?"

- "Nu, nu încà" a ràspuns tàranul linistit. "Spuneti cà sînteti "deasupra" ca regele si cà eu sînt "dedesubt" ca elefantul."Regele", "elefantul", "deasupra", "dedesubt" pînà aici este clar. Dar vreti sà-mi explicati ce întelegeti prin "Eu" si "Tu" ?"

Atunci cînd NIDAGHA s-a gàsit brusc confruntat cu o asemenea problemà atît de importantà, care consta în a defini pe "tu" în raport cu "eu", în mintea sa s-a fàcut luminà. El s-a aruncat imediat la pàmînt si a càzut la picioarele maestrului sàu spunînd: "Cine, dacà nu RIBHU, venerabilul meu maestru, ar putea smulge astfel mintea mea de la

această existentà fizicà dezvelità de profunzime, pentru a o aduce la Existenta adevàrată a

Sinelui? O, maestru binevoitor, îti implor binecuvîntarea !"

Deoarece scopul vostru consta în a transcende fàrà întîrziere, gratie lui ATMA-VICHARA, zàdàrnicia acestei existente fizice, cum puteti justifica aceste distinctiiîntre "tu" si "eu", care apartin corpului? Atunci cînd và directionati mintea càtre interior pentru a càuta aici sursa gîndurilor, unde este "tu" si unde este "eu"? Trebuie mai întîi sà càutati pentru a deveni în final Sinele. El cuprinde în el însusi toate fenomenele .

Discipolul: Dar nu este ciudat faptul cà "Eul" trebuie sà caute "Eul"? Càutarea prin intermediul întrebàrii "Cine sînt eu?" nu reprezintà la urma urmelor o formulà goalà? Sau este necesar sà-mi

pun această întrebare la nesfîrsit, repetînd-o ca o MANTRA ?

Maestrul: Càutarea Sinelui cu sigurantà nu implicà o formulà goalà. Este mai mult decît repetarea oricàrei MANTRA. Dacà cercetarea interioarà bazatà peîntrebarea "Cine sînt eu?" ar fi fost o simplà investigatie mentalà, ea nu ar fi avut o valoare prea mare. Scopul càutàrii Sinelui prin intermediul acestei întrebàri constà în a focaliza întregul mental asupra Sursei sale. Deci nu este vorba despre un "Eu". In final, càutarea Sinelui înseamnà mult mai mult decît o formulà goalà, deoarece ea implicà o activitate intensà a întregului mental pentru ca el sà ràmînà fixat asupra purei Constiinte a Sinelui .

Càutarea Sinelui este singura metodà directà pentru a realiza Existenta neconditionatà si absolutà care sînteti voi cu adevàrat .

Discipolul: De ce càutarea Sinelui prin intermediul acestei întrebàri este consideratà singura metodà directà ce conduce la JNANA ?

Maestrul: Deoarece toate felurile de SADHANA, cu exceptia celei a lui ATMA-VICHARA,presupun sà pàstràm mentalul ca suport al SADHANEI însàsi. Fàrà mental, nici o SADHANA nu poate sà fie practicatà în afarà de cea despre care vorbeam .

Egoul poate lua forme diferite din ce în ce mai rafinate pe màsurà ce avansàm în practica spiritualà, dar el niciodatà nu este distrus .

Atunci cînd JANAKA (un stràvechi rege întelept, ce reprezintà pentru VEDE un ideal, acela al armonizàrii dintre starea de eliberare si eficacitate socialà) a exclamat "Acum am descoperit hotul care nu a încetat sà actioneze pentru a mà ruina ! El va fi imediat executat!", el fàcea aluzie la ego, la mental .

Disciolul: Dar hotul poate fi perceput la fel de bine si prin alte SADHANA .

Maestrul: A încerca sà distrugi egoul sau mentalul prin alte SADHANA decît ATMA-VICHARA, este ca si cum hotul s-ar deghiza în politist pentru a prindehotul, adicà pe el însusi. Doar ATMA-VICHARA poate revela adevàrul cà nici egoul si nici mentalul nu existà.Doar aceasta permite sà realizàm Existenta purà nediferentiatà: Sinele, Absolutul .

Fiind realizat Sinele, nu mai ràmîne nimic de cunoscut, deoarece acesta este fericirea perfectà, Totul .

Discipolul: In aceastà viatà plinà de limitàri, as putea realiza eu vreodatà fericirea Sinelui ?

Maestrul: Aceastà fericire a Sinelui este mereu în tine si o vei gàsi tu singur dacà o vei càuta cu ardoare. Cauza suferintei nu se gàseste în viata exterioarà. Ea este în tine si se gàseste în ego. Tu îti creezi

limite tie însuti si apoi începi o luptà fàrà sperantà pentru a le transcende. Toate suferintele sînt datorate egoului. Durerile apar din cauza ta. La ce ar fi de folos sà atribui evenimentelor vietii cauza acestei suferinte care se aflà în mod real în tine? Ce bucurie ati putea gàsi în lucrurile exterioare vouà? Si dacà ati obtine-o, cît timp ar putea dura ea? Dacà negati egoul si îl transformati în cenusà negîndu-i existenta, veti fi liberi. Dacà îl acceptati và va impune limitàri si và veti lansa într-o luptà inutilà pentru a le transcende. In acest fel hotul a încercat sà-l "ruineze" pe regele JANAKA. A fi Sinele, care este

adevàrata voastrà naturà, este singurul mijloc de a realiza beatitudinea, binele vostru etern .

Discipolul: Deoarece nu am realizat acest adevàr, cà doar Sinele existà, n-ar fi mai bine sà adopt BAKTI MARGA

(MARGA = cale) si YOGA MARGA, ca fiind cele mai potrivite scopurilor SADHANEI decît VICHARA MARGA? Realizarea fiintei noastre absolute, adicà a lui BRAHMA JNANA (Cunoasterea lui BRAHMAN, Supremul Absolut) nu ar fi imposibil de atins pentru un om obisnuit ca mine ?

Maestrul: BRAHMA JNANA nu este o cunoastere pe care s-o dobîndesti si care sà-ti dea bucuria atunci cînd ai dobîndit-o. Acesta este un punct de vedere fals, care va trebui abandonat. Aceastà presupunere ignorantà va produce chinuri fàrà sfîrsit ca în cazul celor zece prosti care se lamentau pentru "pierderea"celui de-al zecelea tovaràs care nu fusese niciodatà pierdut (aluzie la povestirea redatà în SAD VIDYA - sutra 37). De unde apare în aceastà parabolà cel de-al zecelea om? S-a pierdut el vreodatà? Intelegînd cà el a fost întotdeauna acolo, existà ceva nou de

cunoscut? Cauza tristetii lor nu se afla în pierderea unuia dintre ei ci   în propria lor ignorantà, cu alte cuvinte în presupunerea lor cà unul   dintre ei se înecase, desi le era imposibil sà stie care, deoarece ei nu   numàraserà decît 9 persoane. Tot astfel este si în cazul tàu. Nu existà în   realitate nici un motiv pentru care sà fii trist sau nenorocit. Tu însuti impui limitàri propriei tale naturi de fiintà infinità si apoi tot tu te   plîngi pentru cà nu esti decît o creaturà finità. In acel moment realizezi   SADHANA sau o alta pentru a elimina aceste limitàri care de fapt nu   existà. Dar dacà SADHANA ta admite existenta lor, cum te va ajuta ea sà   transcenzi aceste limitàri? De aceea eu îti spun cà trebuie sà cauti ceea   ce esti cu adevàrat - Fiinta purà, infinità, Sinele Absolut. Esti mereu Sinele si numai el.Prin urmare, nu poti sà ignori în mod real niciodatà Sinele; ignoranta ta este fàrà fundament, ca cea a

celor zece nefericiti care îsi plîngeau tovaràsul. Ea este cea care îi fàcea sà sufere. Deci adevàrata cunoastere nu va crea pentru tine o nouà fiintà. Ea va aboli pur si simplu "ignoranta ta ignorantà". Fericirea nu este adàugatà naturii tale. Ea nu face decît sà se reveleze ca fiind starea ta naturalà, eternà

si de nesfîrsit. Singurul mod de a te elibera de suferintà constà în a cunoaste si a fi Sinele. Cum ar putea fi aceasta în afara ta ?

"ADEVARUL ULTIM ESTE ATIT DE SIMPLU..."

"Nimic altceva decît sà fii în starea originarà. Aceasta este tot ceea ce trebuie spus", declara SRI RAMANA .

Intr-adevàr, înalta sa învàtàturà pe care o dàruia celor care erau capabili sà o primeascà, nu consta în nimic altceva decît în Tàcere. Atunci, el transmitea un flux tàcut de fortà ce permitea fiintei sà

experimenteze direct ceea ce întelege MAHRISHI prin iluminare .

Această carte este dàruità celor ce se vor cutremura, si se vor îmbogàti, mai apoi, prin Tàcere .

In opera lui MAHARISHI, acel simt al existentei pure, al comunicàrii directe a adevàrului, atît cît poate fi el spus în cuvinte, este prezent în fiecare frazà .